

TIME 4 MISHNA

mishna text

יבמות א:א – א:ד

פרק א – משנה א

חמש עשרה נשים פטורות צרותיהן וצרות צרותיהן, מן החליצה ומן היבום, עד סוף העולם.

ואלו הן:

בתו, ובת בתו, ובת בנו, בת אשתו, ובת בנה, ובת בתה,

חמותו, ואם חמותו, ואם חמיו,

אחותו מאמו, ואחות אמו, ואחות אשתו,

ואשת אחיו מאמו, ואשת אחיו שלא היה בעולמו, וכלתו,

הרי אלו פטורות צרותיהן וצרות צרותיהן, מן החליצה ומן היבום, עד סוף העולם.

וכלן אם מתו, או מאנו, או נתגרשו, או שנמצאו אילוניות, צרותיהן מתרות.

ואי אתה יכול לומר בחמותו, ובאם חמותו, ובאם חמיו, שנמצאו אילוניות או שמאנו.

פרק א – משנה ב

ביצד "פטורות צרותיהן"?

היתה בתו – או אחת מכל העריות האלו – נשואה לאחיו, ולו אשה אחרת, ומת,

כשם שבתו פטורה, כך צרתה פטורה.

הלכה צרת בתו ונשאת לאחיו השני, ולו אשה אחרת, ומת,

כשם שצרת בתו פטורה, כך צרת צרתה פטורה, אפלו הן מאה.

ביצד "אם מתו... צרותיהן מתרות"?

היתה בתו – או אחת מכל העריות האלו – נשואה לאחיו, ולו אשה אחרת,

מתה בתו או נתגרשה, ואחר כך מת אחיו, צרתה מתרת.

וכל היכולה למאן ולא מאנה, צרתה חולצת ולא מתיבמת.

פרק א – משנה ג

שש עריות חמורות מאלו – מפני שנשואות לאחרים, צרותיהן מתרות: אמו, ואשת אביו, ואחות אביו, אחותו מאביו, ואשת אחי אביו, ואשת אחיו מאביו.

פרק א – משנה ד

בית שמאי מתירין הצרות לאחים, ו**בית הלל** אוסרים.

חלצו – **בית שמאי** פוסלין מן הכהנה, ו**בית הלל** מכשירים.

נתיבמו – **בית שמאי** מכשירים, ו**בית הלל** פוסלין.

אף על פי שאלו אוסרין ואלו מתירין, אלו פוסלין ואלו מכשירין,

לא נמנעו בית שמאי מלשא נשים מבית הלל, ולא בית הלל מבית שמאי.

כל הטהרות והטמאות שהיו אלו מטהרין ואלו מטמאין,

לא נמנעו עושין טהרות אלו על גבי אלו.

TIME MISHNA

diagrams

יבמות

KEY

- Parents
- Male
- Female
- Child
- Possible child
- Married
- יבום
- חליצה
- Died / divorced

TIME 4 MISHNA

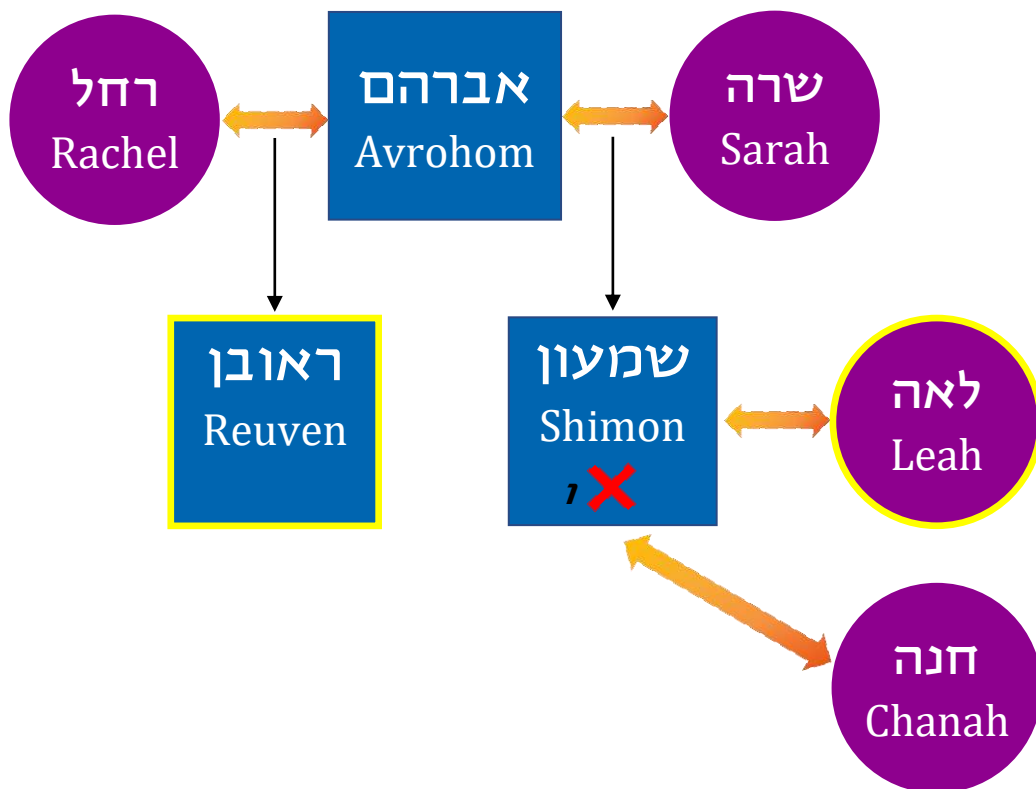
diagrams

יבמות

א:א

"אחות אמו"

א:א

1. Shimon marries Leah (Rachel's sister) and dies
 - Reuven is forbidden to Leah (ערוה) and Chanah (צרה)

TIME 4 MISHNA

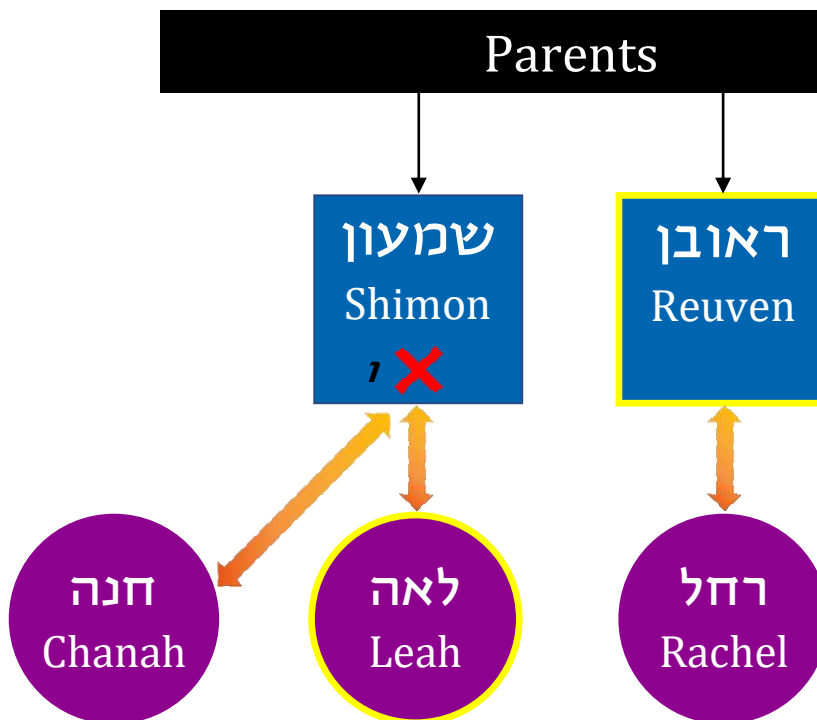
diagrams

יבמות

א:א

"אחות אשתו"

א:א

1. Shimon marries Leah (Rachel's sister) and dies
 - Reuven is forbidden to Leah (ערוה) and Chanah (צרה)

TIME 4 MISHNA

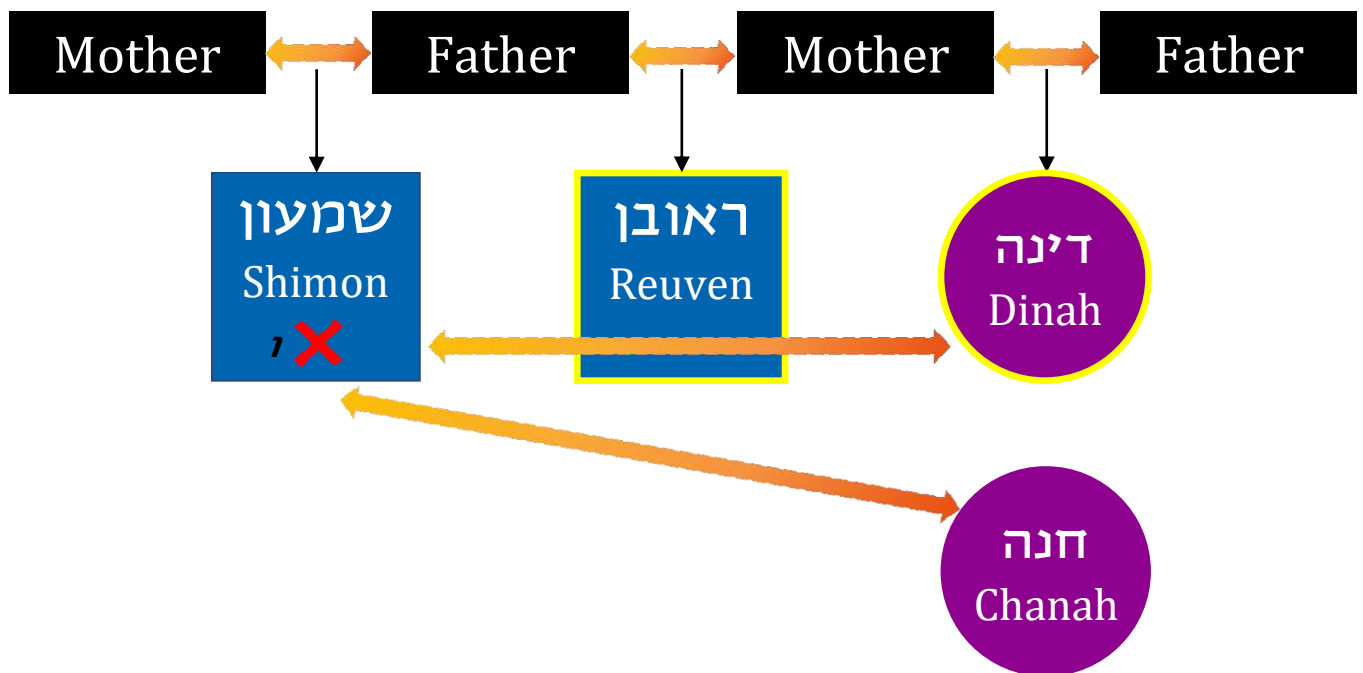
diagrams

יבמות

א:א

"אחותו מאמו"

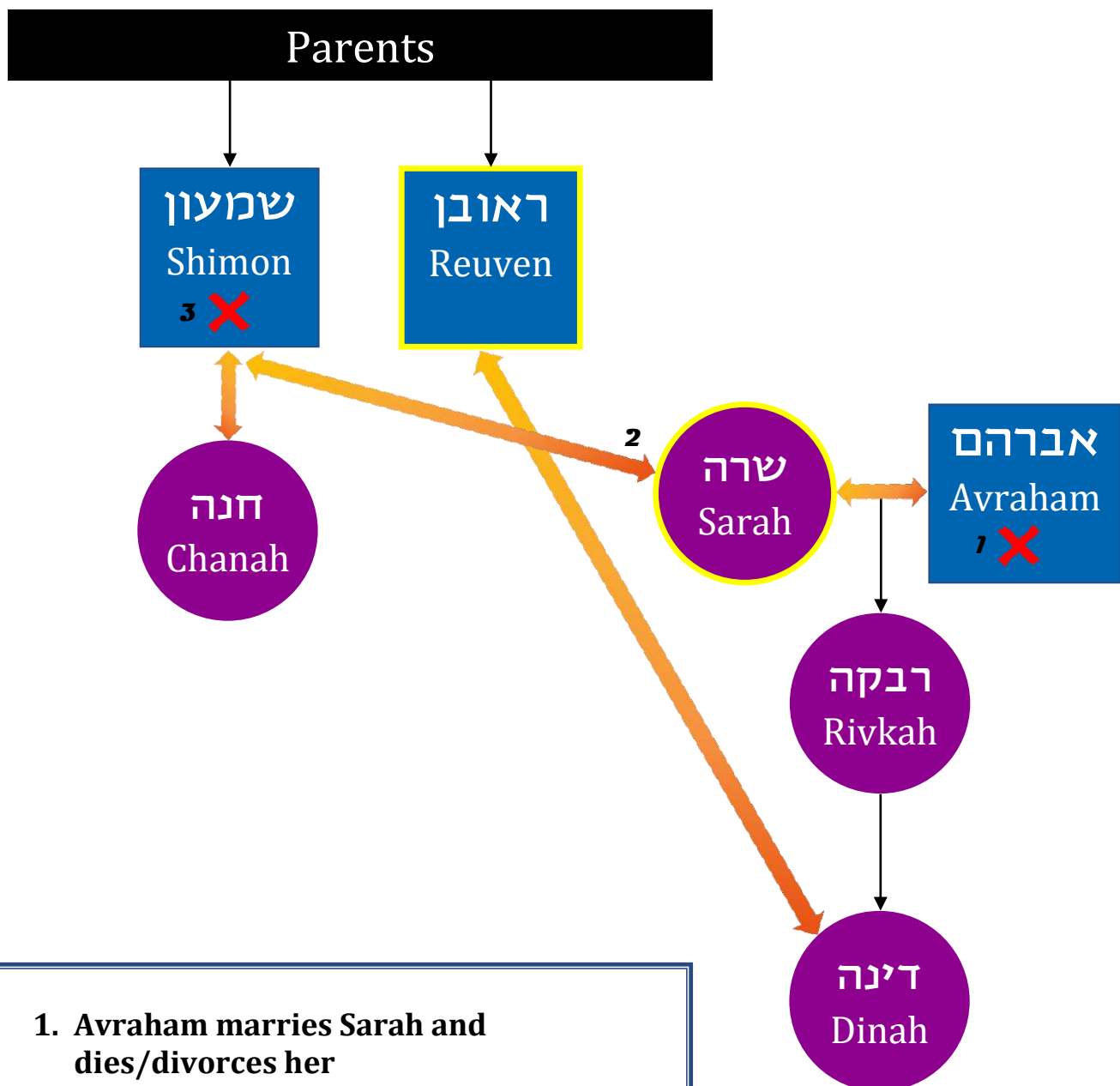
א:א

1. Shimon marries Dinah and dies
 - Reuven is forbidden to Dinah (ערוה) and Chanah (צרה)

TIME 4 MISHNA
diagrams
יבמות

"אם חמותו"

1. Avraham marries Sarah and dies/divorces her
2. Shimon marries Sarah
3. Shimon dies
 - Reuven is forbidden to Sarah (ערוה) and Chanah (צרה)

TIME 4 MISHNA

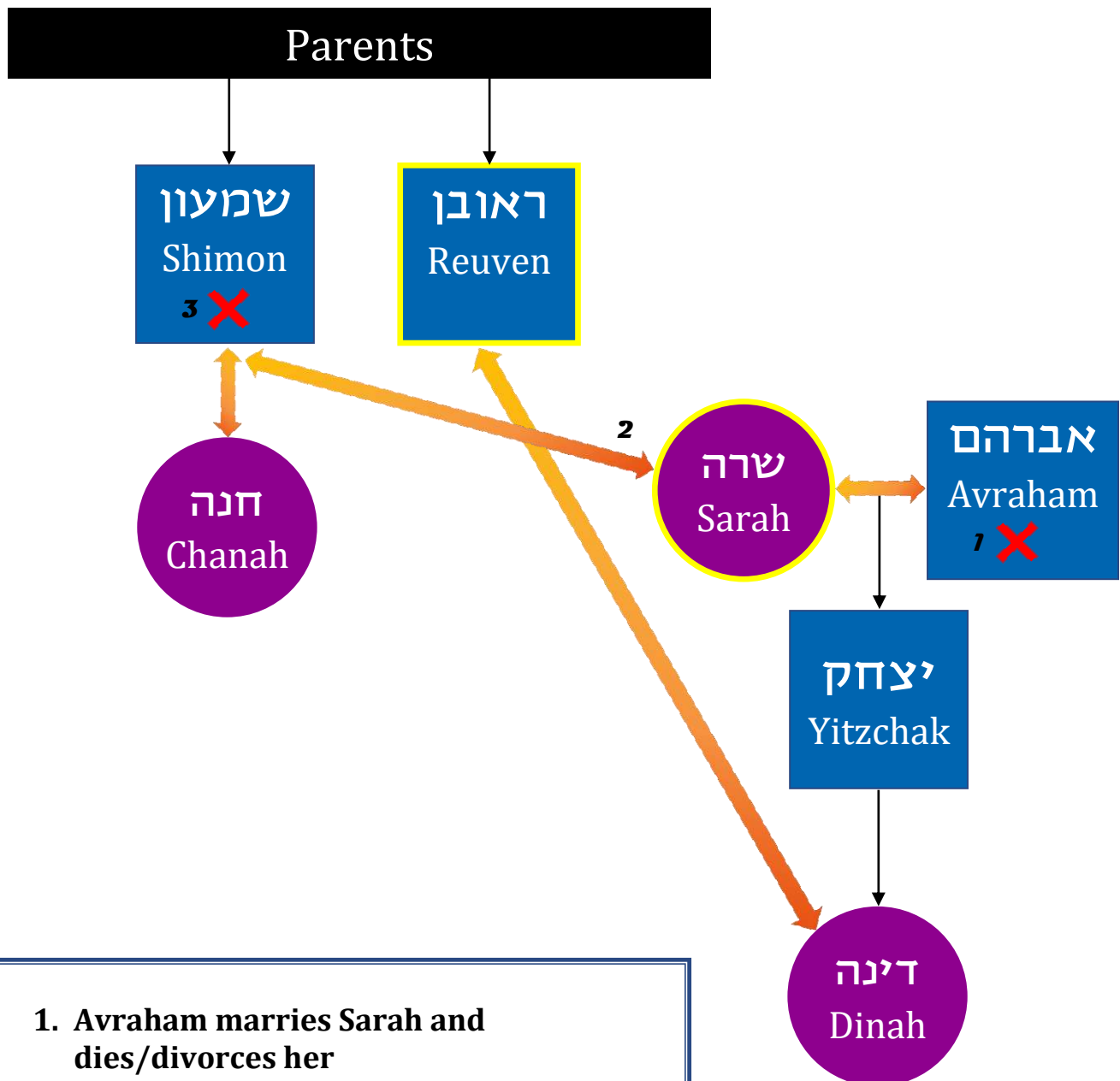
diagrams

יבמות

א:א

"אם חמיו"

א:א

1. Avraham marries Sarah and dies/divorces her
2. Shimon marries Sarah
3. Shimon dies
 - Reuven is forbidden to Sarah (ערוה) and Chanah (צרה)

TIME 4 MISHNA

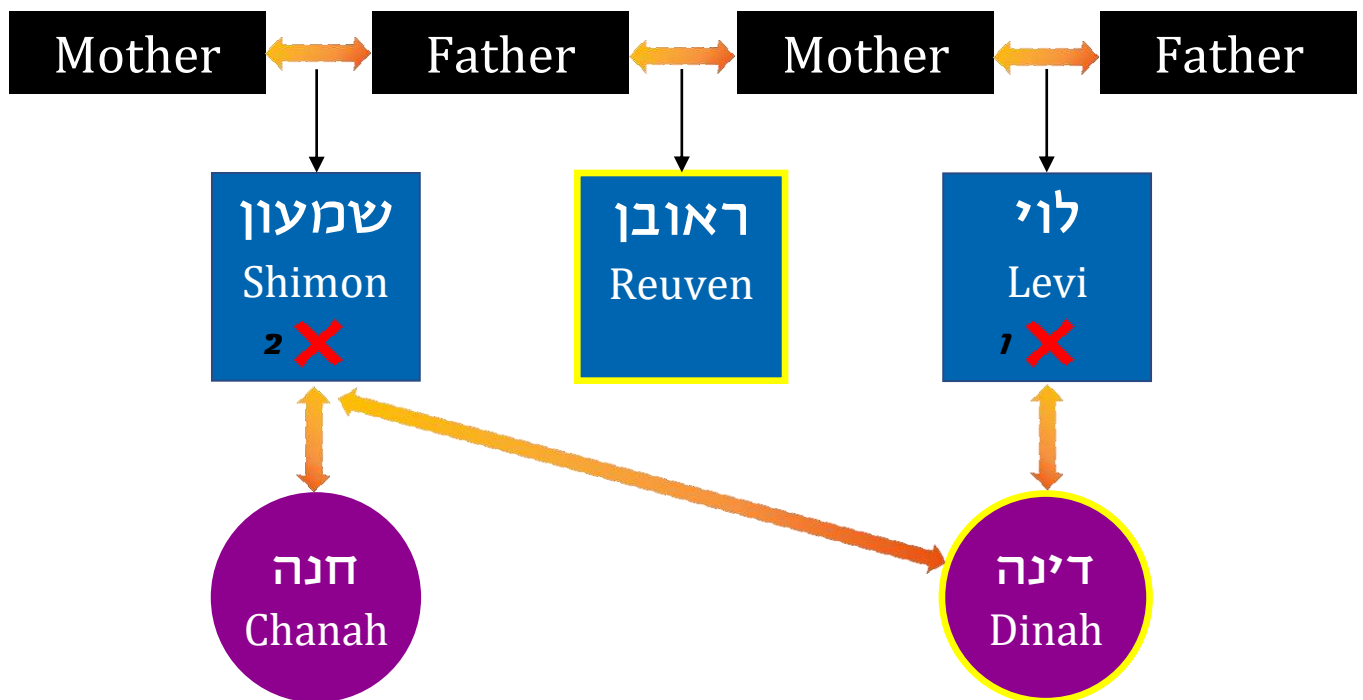
diagrams

יבמות

א:א

"אשת אחיו מאמו"

א:א

1. Levi marries Dinah and dies
2. Shimon marries Dinah and dies
 - Reuven is forbidden to Dinah (ערוה) and Chanah (צרה)

TIME 4 MISHNA

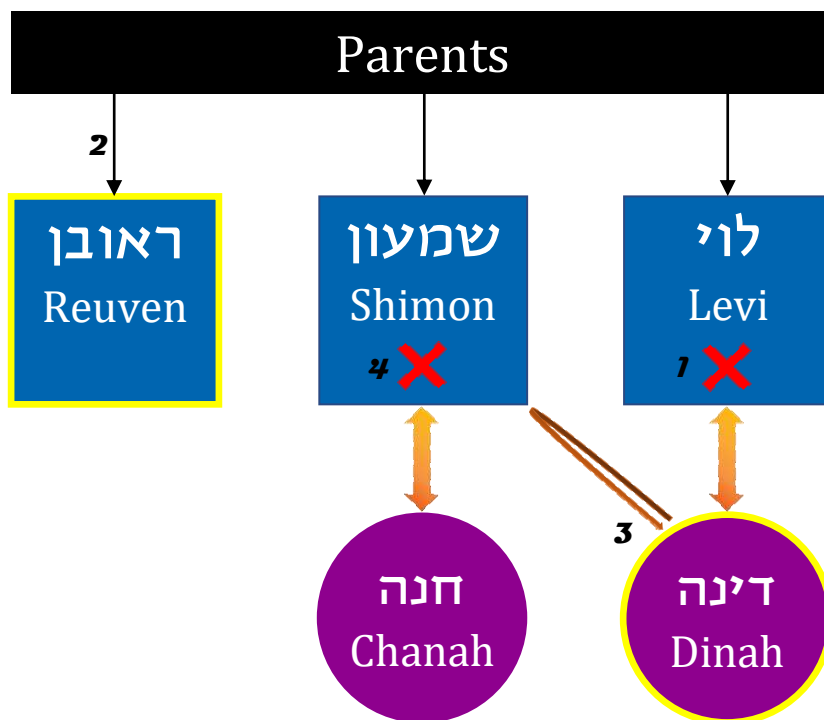
diagrams

יבמות

א:א

"אשת אחיו שלא היה בעולמו"

א:א

1. Levi dies
2. Reuven is born
3. Shimon is מייבם Dinah
4. Shimon dies
 - Reuven is forbidden to Dinah (ערוה) and Chanah (צרה)

TIME 4 MISHNA

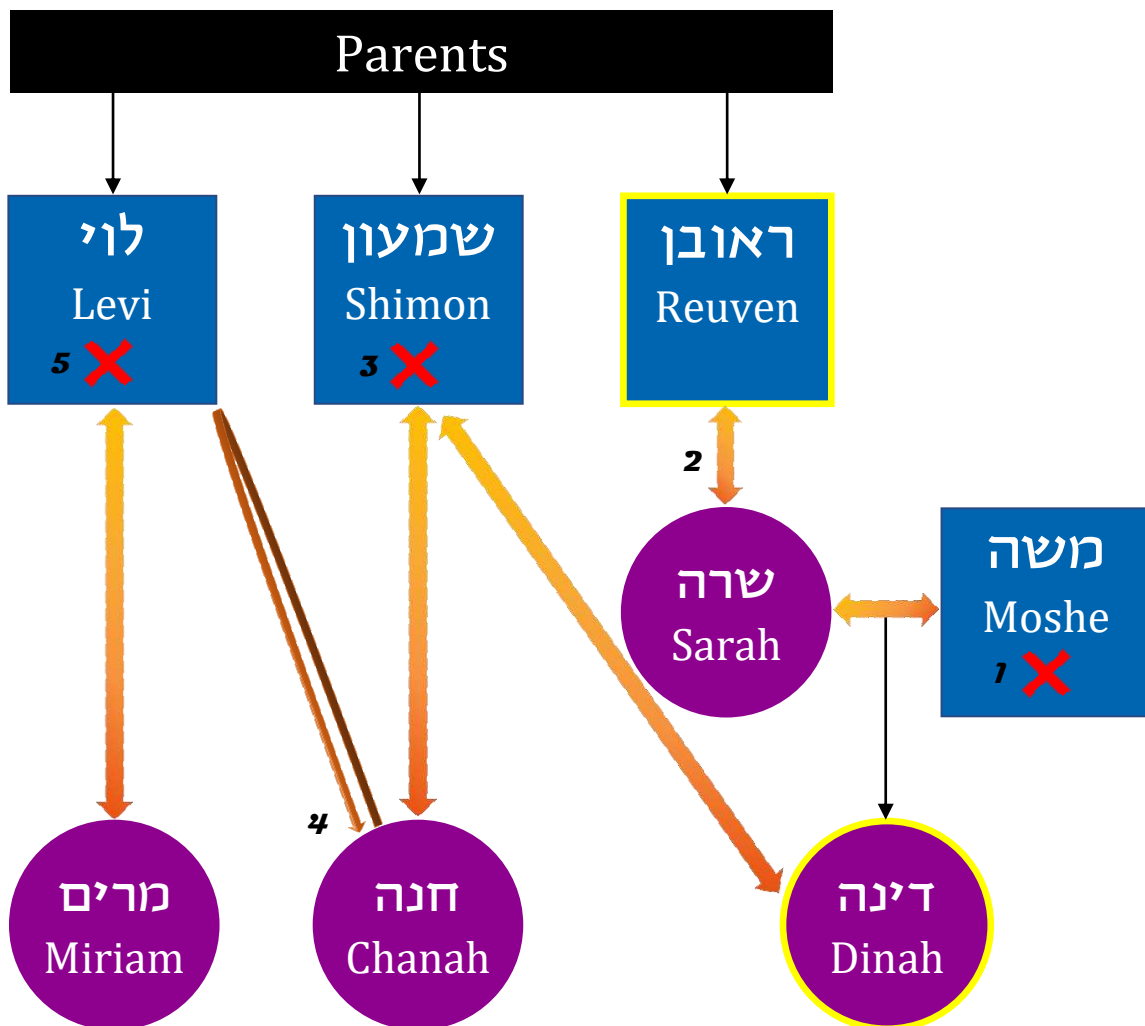
diagrams

יבמות

א:א

"בת אשתו"

א:א

1. Moshe marries Sarah and dies/divorces her
2. Reuven marries Sarah
3. Shimon dies
 - Reuven is forbidden to Dinah (ערוה) and Chanah (צרה)
 - Levi is permitted to Dinah and Chanah
4. Levi is כייבם Chanah
5. Levi dies
 - Reuven is forbidden to Chanah (צרה) and Miriam (צרת צרה)

TIME 4 MISHNA

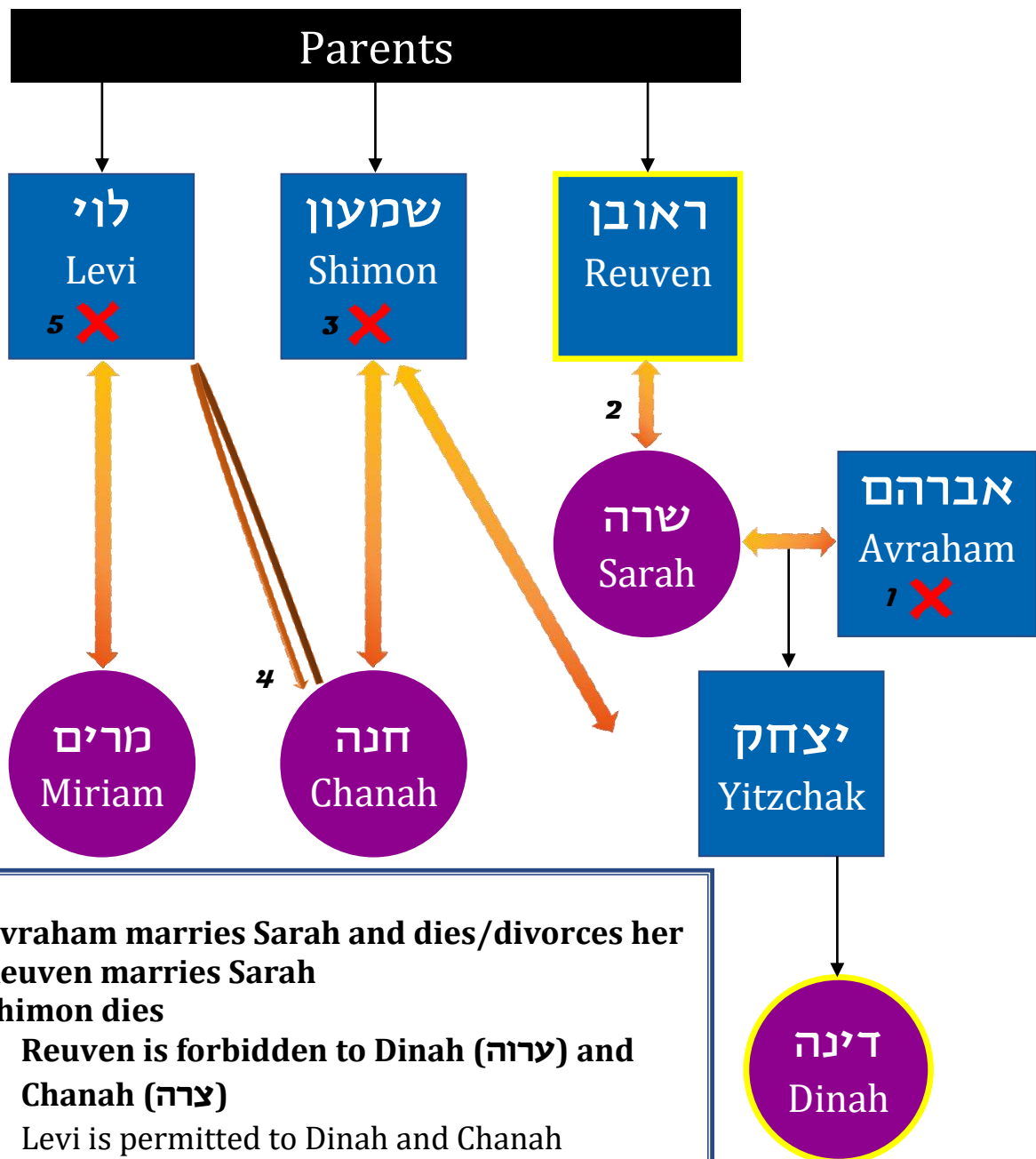
diagrams

יבמות

א:א

"בת בנה"

א:א

1. Avraham marries Sarah and dies/divorces her
2. Reuven marries Sarah
3. Shimon dies
 - Reuven is forbidden to Dinah (ערוה) and Chanah (צרה)
 - Levi is permitted to Dinah and Chanah
4. Levi is מייבם Chanah
5. Levi dies
 - Reuven is forbidden to Chanah (צרה) and Miriam (צרת צרה)

TIME 4 MISHNA

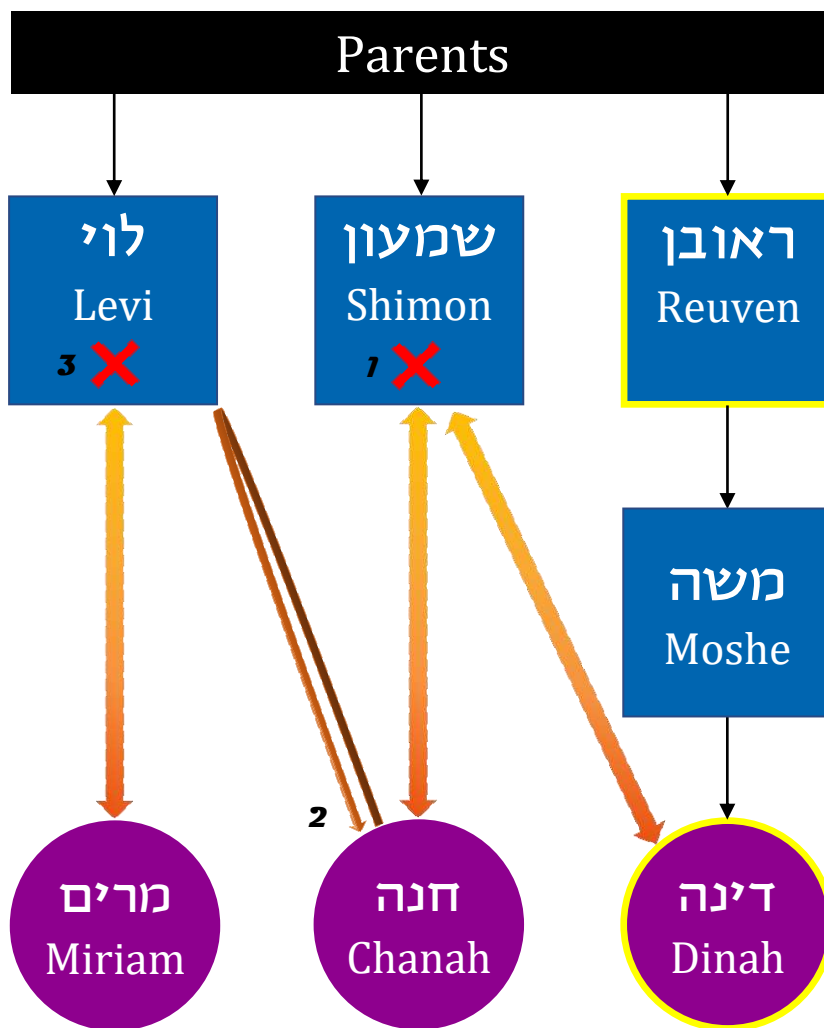
diagrams

יבמות

א:א

"בת בנו"

א:א

1. Shimon dies

- Reuven is forbidden to Dinah (ערוה) and Chanah (צרה)
- Levi is permitted to Dinah and Chanah

2. Levi is מייבם Chanah

3. Levi dies

- Reuven is forbidden to Chanah (צרה) and Miriam (צרת צרה)

TIME 4 MISHNA

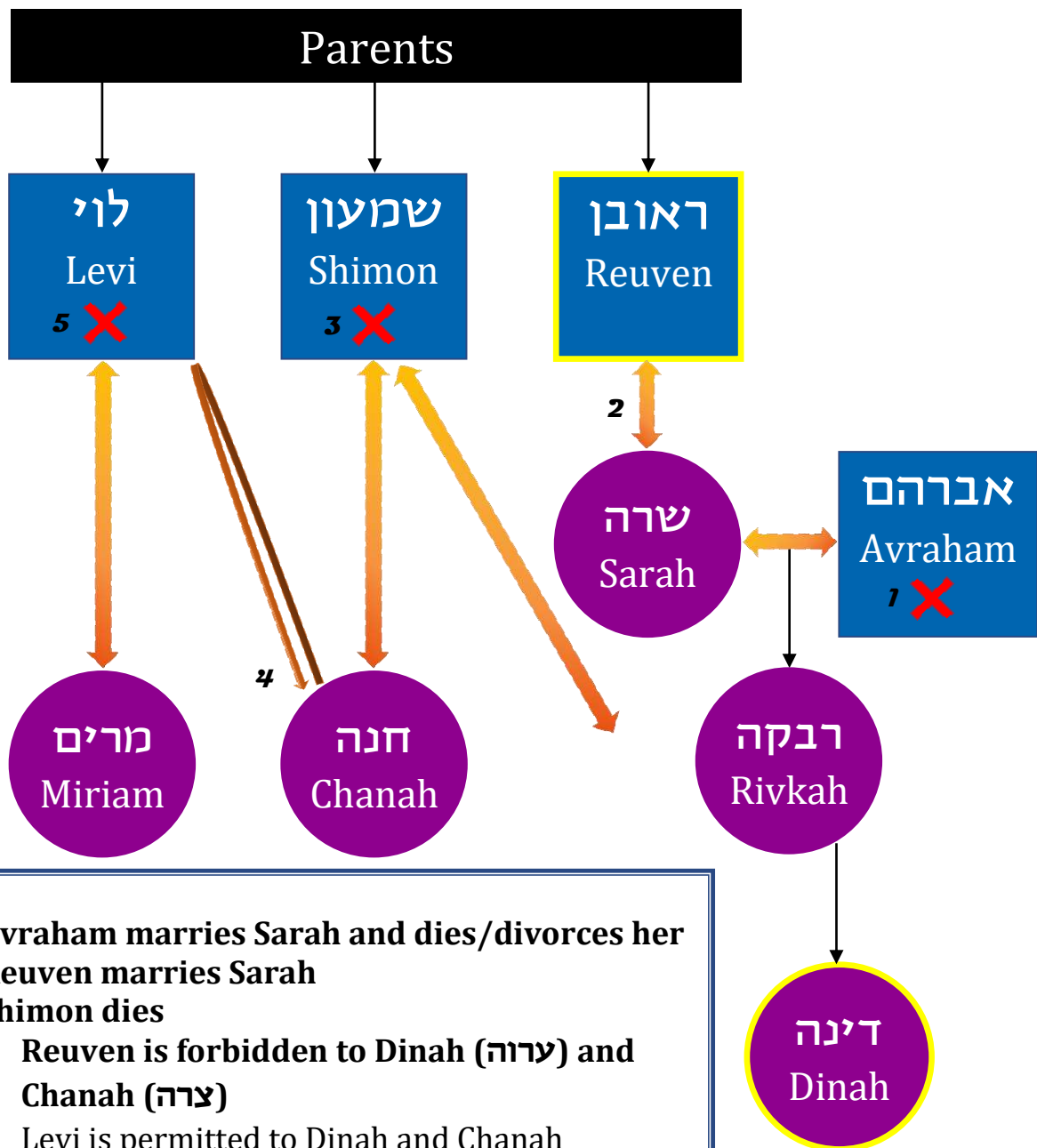
diagrams

יבמות

א:א

"בת בתה"

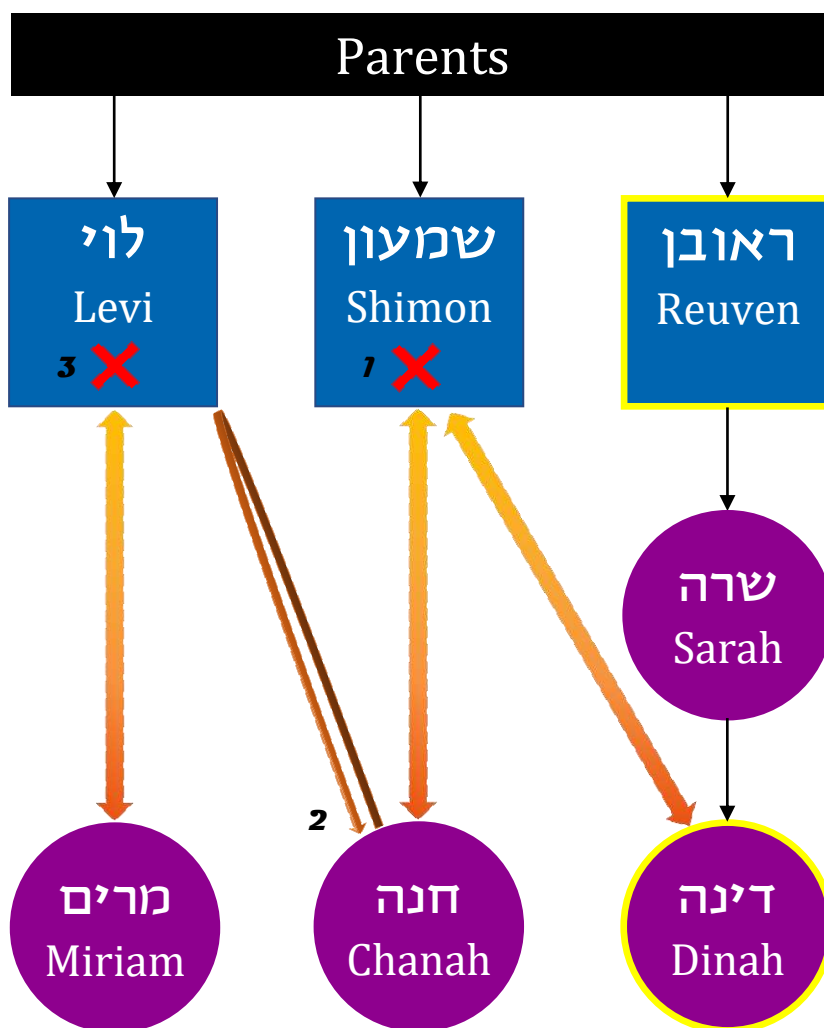
א:א

1. Avraham marries Sarah and dies/divorces her
2. Reuven marries Sarah
3. Shimon dies
 - Reuven is forbidden to Dinah (ערוה) and Chanah (צרה)
 - Levi is permitted to Dinah and Chanah
4. Levi is מייבם Chanah
5. Levi dies
 - Reuven is forbidden to Chanah (צרה) and Miriam (צרת צרה)

TIME 4 MISHNA
diagrams
יבמות

"בת בתו"

1. **Shimon dies**
 - **Reuven is forbidden to Dinah (ערוה) and Chanah (צרה)**
 - Levi is permitted to Dinah and Chanah
2. Levi is **מייבם** Chanah
3. Levi dies
 - Reuven is forbidden to Chanah (צרה) and Miriam (צרת צרה)

TIME 4 MISHNA

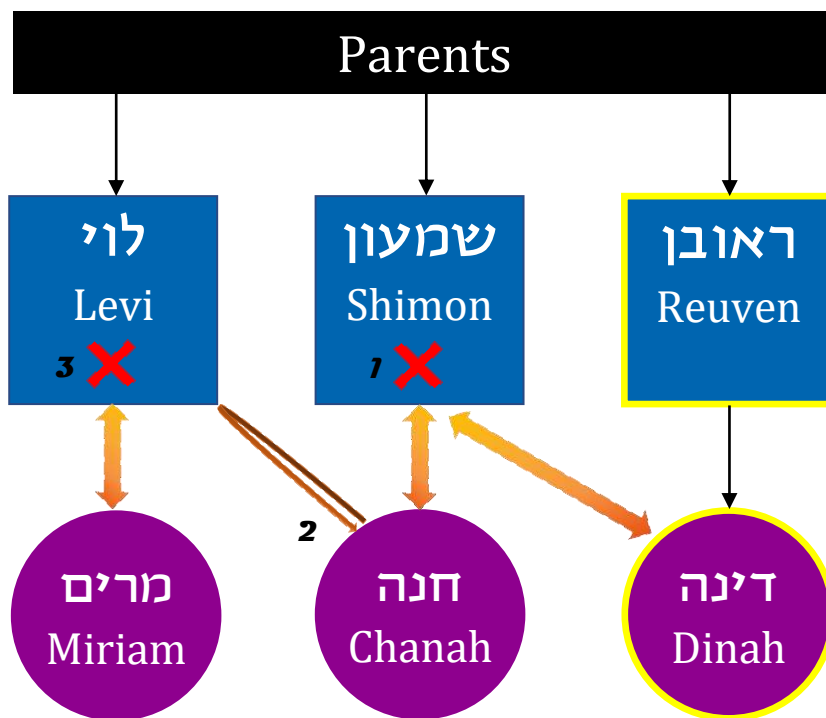
diagrams

יבמות

א:א

"בתו"

א:א

1. Shimon dies

- Reuven is forbidden to Dinah (ערוה) and Chanah (צרה)
- Levi is permitted to Dinah and Chanah

2. Levi is מייבם Chanah

3. Levi dies

- Reuven is forbidden to Chanah (צרה) and Miriam (צרת צרה)

TIME 4 MISHNA

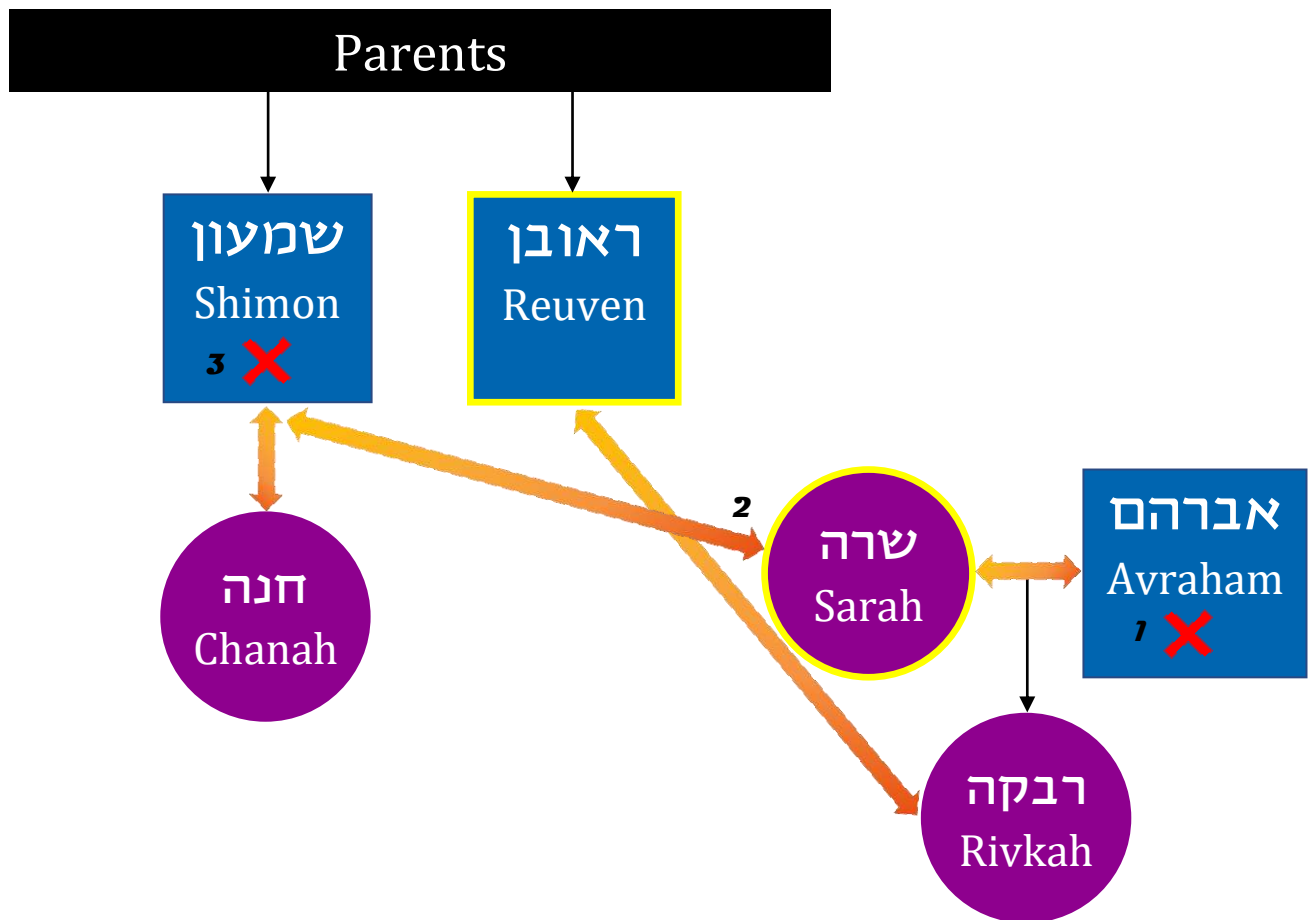
diagrams

יבמות

א:א

"חמותו"

א:א

1. Avraham marries Sarah and dies/divorces her
2. Shimon marries Sarah
3. Shimon dies

- Reuven is forbidden to Sarah (ערוה) and Chanah (צרה)

The last two stages where Levi is מייבם Chanah and Levi dies follow the exact same pattern as has been shown in the previous diagrams, so they have been left out of the remaining diagrams of this משנה

TIME 4 MISHNA

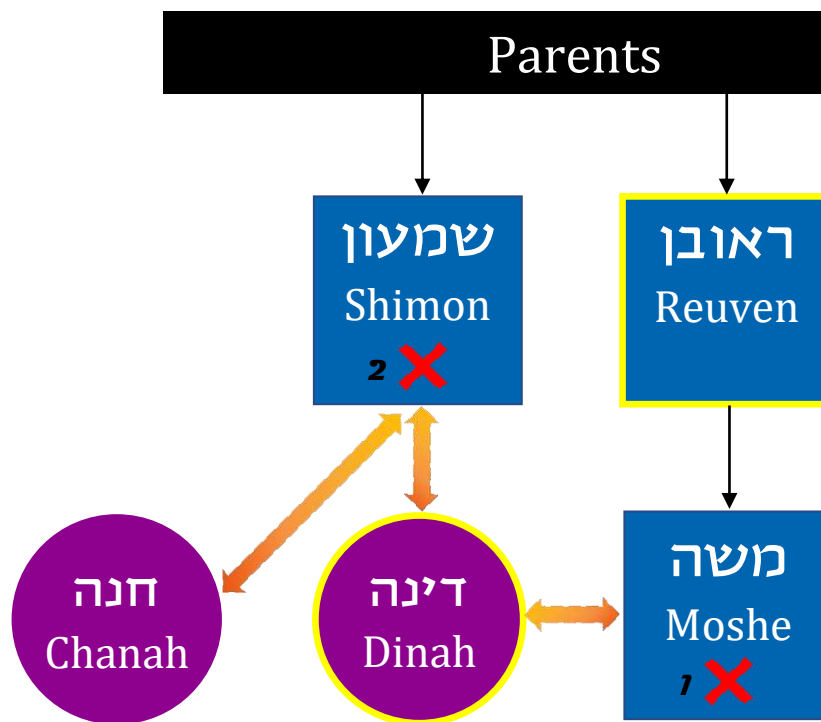
diagrams

יבמות

א:א

"כלתו"

א:א

1. Moshe marries Dinah and dies
2. Shimon marries Dinah and dies
 - Reuven is forbidden to Dinah (ערוה) and Chanah (צרה)

TIME 4 MISHNA

mishna text

יבמות ב:א – ב:ד

פרק ב: משנה א

כִּיצַד "אִשֶּׁת אַחִיו שְׁלֹא הָיָה בְּעוֹלָמוֹ"?
שְׁנֵי אֲחִים, וּמֵת אֶחָד מֵהֶם,
וְנוֹלַד לָהֶן אֶח, וְאַחֵר כִּדּוּ יָבִם הַשְּׁנִי אֶת אִשְׁתּוֹ אַחִיו, וּמֵת,
הָרִאשׁוֹנָה יוֹצֵאת מִשּׁוּם אִשְׁתּוֹ אַחִיו שְׁלֹא הָיָה בְּעוֹלָמוֹ, וְהַשְּׁנִיָּה מִשּׁוּם צָרְתָּהּ.
עָשָׂה בָּהּ מֵאִמָּר וּמֵת, הַשְּׁנִיָּה חוֹלֶצֶת וְלֹא מִתִּיבָמָה.

פרק ב: משנה ב

שְׁנֵי אֲחִים, וּמֵת אֶחָד מֵהֶן,
וְיָבִם הַשְּׁנִי אֶת אִשְׁתּוֹ אַחִיו, וְאַחֵר כִּדּוּ נוֹלַד לָהֶן אֶח, וּמֵת,
הָרִאשׁוֹנָה יוֹצֵאת מִשּׁוּם אִשְׁתּוֹ אַחִיו שְׁלֹא הָיָה בְּעוֹלָמוֹ, וְהַשְּׁנִיָּה מִשּׁוּם צָרְתָּהּ.
עָשָׂה בָּהּ מֵאִמָּר וּמֵת, הַשְּׁנִיָּה חוֹלֶצֶת וְלֹא מִתִּיבָמָה.
דְּבִי שִׁמְעוֹן אָמַר: מִיָּבִם לֹאִיזוּ מֵהֶן שִׁירְצָה, אוֹ חוֹלֵץ לֹאִיזוּ מֵהֶן שִׁירְצָה.

פרק ב: משנה ג

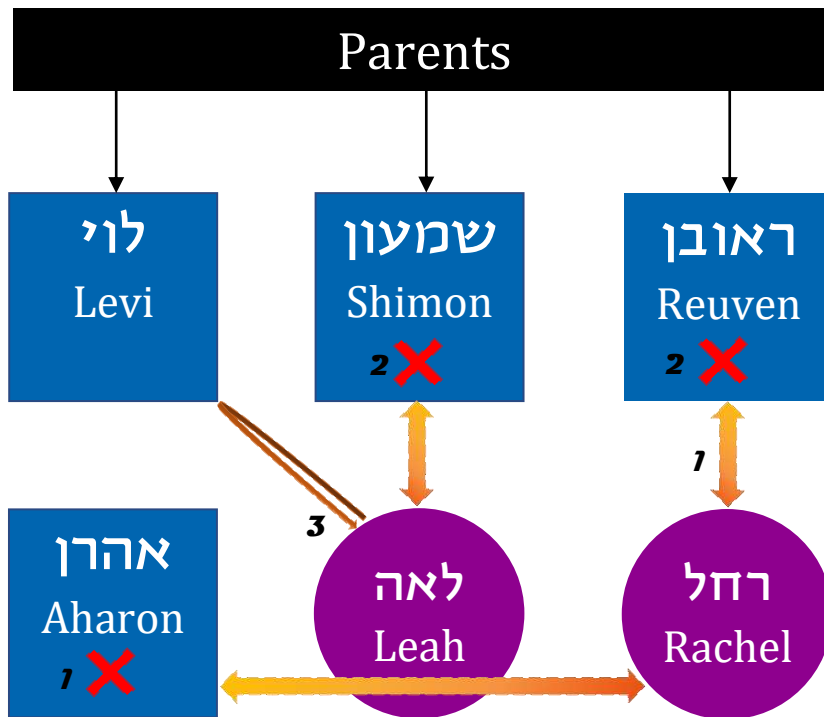
כָּלל אָמְרוּ בִּיבָמָה:
(1) כָּל שֶׁהִיא אִסּוּר עֲרוּהָ, לֹא חוֹלֶצֶת וְלֹא מִתִּיבָמָה.
(2) אִסּוּרָהּ אִסּוּר מִצּוּהָ, וְאִסּוּר קִדְּשָׁהּ, חוֹלֶצֶת וְלֹא מִתִּיבָמָה.
(3) אַחֻתָּהּ שֶׁהִיא יְבָמָתָהּ, חוֹלֶצֶת אוֹ מִתִּיבָמָה.

פרק ב: משנה ד

אִסּוּר מִצּוּהָ – שְׁנִיּוֹת מִדְּבָרֵי סוֹפְרִים.
אִסּוּר קִדְּשָׁהּ – אֲלֻמָּנָה לִכְהֵן גָּדוֹל, גְּרוּשָׁה וְחִלּוּצָה לִכְהֵן הַדְּיוּט,
מִמּוֹרֶת וְנִתְיָנָה לְיִשְׂרָאֵל, וּבֵת יִשְׂרָאֵל לְנֶתִין וּמִמּוֹר.

יבמות

ג:ב

1. Aharon dies and Reuven marries Rachel
2. Reuven and Shimon die
 - Levi is forbidden to Rachel (ערוה) so she isn't זקוקה to him, which means that Leah is permitted since she isn't אחות זקוקתו

TIME 4 MISHNA

mishna text

יבמות ב:ה – ב:ח

פרק ב: משנה ה

מי שיש לו אח מכל מקום,
זוקק את אשת אחיו ליבום, ואחיו לכל דבר,
חוג ממי שיש לו מן השפחה ומן הנכרית.
מי שיש לו בן מכל מקום,
פוטר אשת אביו מן היבום, וחיב על מכתו ועל קללתו, ובנו הוא לכל דבר,
חוג ממי שיש לו מן השפחה ומן הנכרית.

פרק ב: משנה ו

מי שקדש אחת משתי אחיות ואינו יודע איזו מהן קדש,
נותן גט לזו וגט לזו.
מת, ולו אח אחד: חולץ לשתייהן.
היו לו שנים: אחד חולץ ואחד מיבם.
קדמו וכנסו, אין מוציאין מידם.

פרק ב: משנה ז

שנים שקדשו שתי אחיות, זה אינו יודע איזו קדש, וזה אינו יודע איזו קדש,
זה נותן שני גטין, וזה נותן שני גטין.
מתו, לזה אח ולזה אח: זה חולץ לשתייהן, וזה חולץ לשתייהן.
לזה אחד ולזה שנים: היחיד חולץ לשתייהן, והשנים – אחד חולץ ואחד מיבם.
קדמו וכנסו, אין מוציאין מידם.
לזה שנים ולזה שנים: אחיו של זה חולץ לאחת, ואחיו של זה חולץ לאחת,
אחיו של זה מיבם חלוצתו של זה, ואחיו של זה מיבם חלוצתו של זה.
קדמו שנים וחלצו, לא ייבמו השנים, אלא אחד חולץ ואחד מיבם.
קדמו וכנסו, אין מוציאין מידם.

פרק ב: משנה ח

מצוה בגדול ליבם, ואם קדם הקטן – זכה.
הנטען על השפחה ונשתחררה, או על הנכרית ונתגירה, הרי זה לא יכנס.
ואם כנס, אין מוציאין מידו.
הנטען על אשת איש, והוציאוה מתחת ידו,
אף על פי שכנס, יוציא.

TIME 4 MISHNA

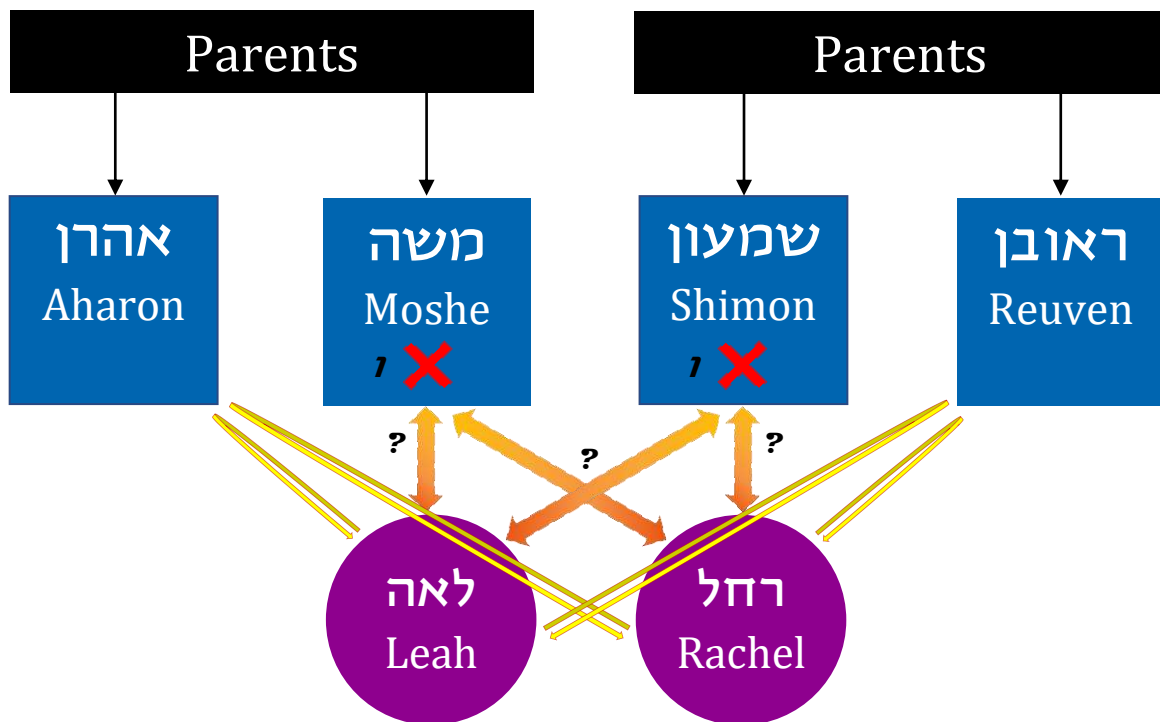
diagrams

יבמות

ב:ז

"לזה אח ולזה אח"

ב:ז

1. Shimon and Moshe each do קידושין on either Rachel or Leah, and then die
 - Reuven and Aharon must each do חליצה on both Rachel and Leah

TIME 4 MISHNA

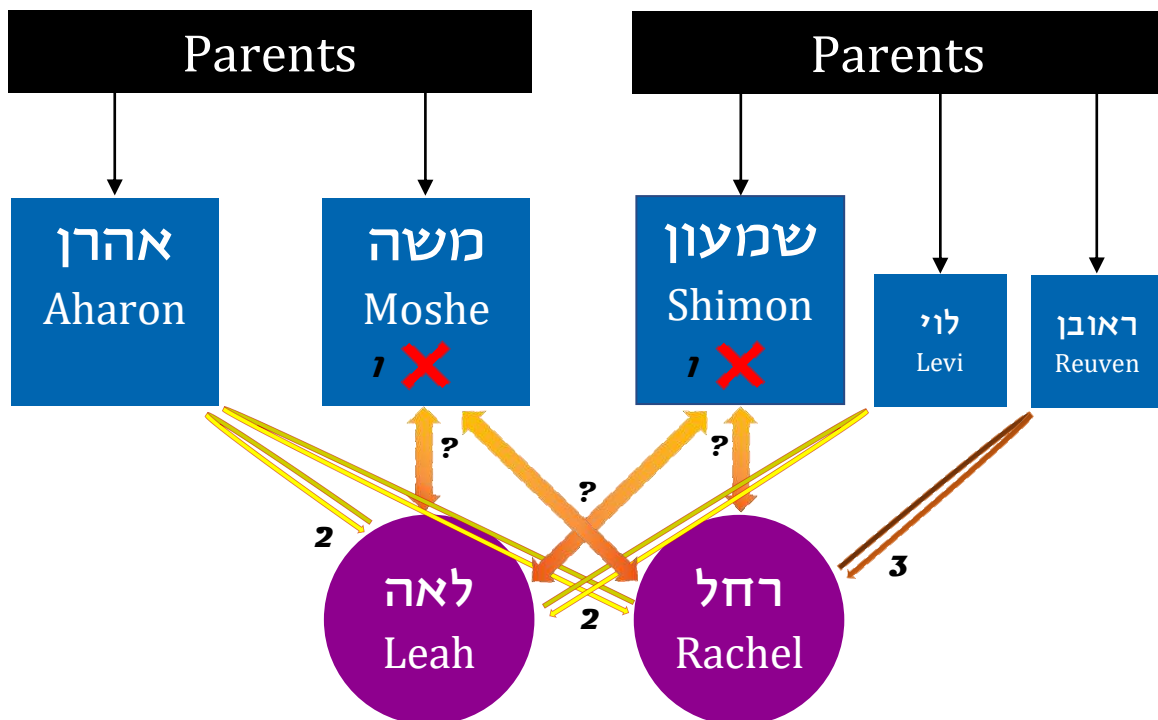
diagrams

יבמות

ב:ז

"...לזה אחד ולזה שנים"

ב:ז

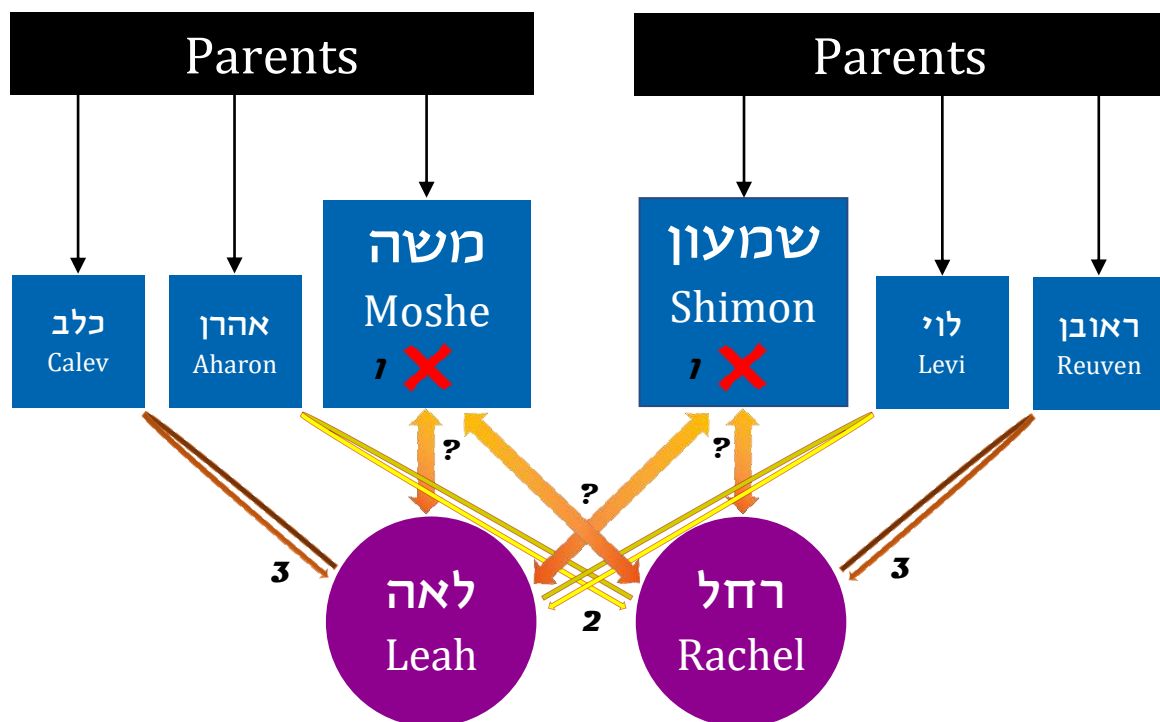
1. Shimon and Moshe each do קידושין on either Rachel or Leah, and then die
2. One of Shimon's brothers (Levi) must perform חליצה on one of the sisters (Leah) and Moshe's brother (Aharon) must perform חליצה on both sisters.
3. Shimon's other brother (Reuven) must perform יבום - or חליצה if he wishes - on the other sister (Rachel).

TIME 4 MISHNA

diagrams

יבמות

ב"ז "לזה שנים ולזה שנים" ב"ז

1. Shimon and Moshe each do קידושין on either Rachel or Leah, and then die
2. One of Shimon's brothers (Levi) must perform חליצה on one of the sisters (Leah) and one of Moshe's brothers (Aharon) must perform חליצה on the other sister (Rachel).
3. Shimon's other brother (Reuven) must perform יבום - or חליצה if he wishes - on the other sister (Rachel) and Moshe's other brother (Calev) must perform יבום on the other sister (Leah).

TIME 4 MISHNA

mishna text

יבמות ב:ט – ג:ב

פרק ב: משנה ט

הַמֵּבִיא גֵט מִמִּדֵּינַת הַיָּם, וְאָמַר "בְּפָנַי נִכְתָּב וּבְפָנַי נִחָתָם", לֹא יֵשֵׁא אֶת אִשְׁתּוֹ.
"מֵת", "הֶרְגָּתוֹ", "הֶרְגָּנוּהוּ", לֹא יֵשֵׁא אֶת אִשְׁתּוֹ.
רַבִּי יְהוּדָה אֹמֵר: "הֶרְגָּתוֹ" – לֹא תִנָּשֵׂא אִשְׁתּוֹ,
"הֶרְגָּנוּהוּ" – תִּנָּשֵׂא אִשְׁתּוֹ.

פרק ב: משנה י

הַחֶכֶם שֶׁאָסַר אֶת הָאִשָּׁה בְּנֶדֶר עַל בַּעְלָהּ, הָרִי זֶה לֹא יִשְׁאַנָּה.
מֵאֲנָה, אוֹ שֶׁחִלְצָה בְּפָנָיו, יִשְׁאַנָּה, מִפְּנֵי שֶׁהוּא בֵּית דִּין.
וְכָלן שֶׁהָיוּ לָהֶם נָשִׁים וּמֵתוּ, מִתְּרוֹת לְנִשְׂאָ לָהֶם.
וְכָלן שֶׁנִּשְׂאוּ לְאַחֲרִים וְנִתְּגַרְשׁוּ אוֹ שֶׁנִּתְּאֲלַמְּנוּ, מִתְּרוֹת לְנִשְׂאָ לָהֶן.
וְכָלן מִתְּרוֹת לְבָנֵיהֶם אוֹ לְאֶחִיהֶן.

פרק ג: משנה א

אַרְבָּעָה אַחִין, שְׁנַיִם מֵהֶן נִשְׁוֹאִים שְׁתֵּי אַחֲיוֹת, וּמֵתוּ הַנִּשְׁוֹאִים אֶת הָאֶחָיוֹת,
הָרִי אֵלָיו חוֹלְצוֹת וְלֹא מִתִּיבָמוֹת.
וְאִם קָדְמוּ וְכִנְסוּ, יוֹצִיאוּ.
רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אֹמֵר: **בֵּית שְׁמַאי** אֹמְרִים יִקְיָמוּ, וּ**בֵּית הַלֵּל** אֹמְרִים יוֹצִיאוּ.

פרק ג: משנה ב

הֵיטָה אַחַת מֵהֶן אִסּוּרָה עַל הָאֶחָד אִסּוּר עֲרוּהָ,
אִסּוּר בָּהּ וּמִתֵּר בְּאַחֹתָהּ, וְהַשְּׁנִי אִסּוּר בְּשִׁתִּיהֶן.
אִסּוּר מִצּוּהָ וְאִסּוּר קִדְשָׁהּ, חוֹלְצֵת וְלֹא מִתִּיבָמָהּ.

TIME 4 MISHNA

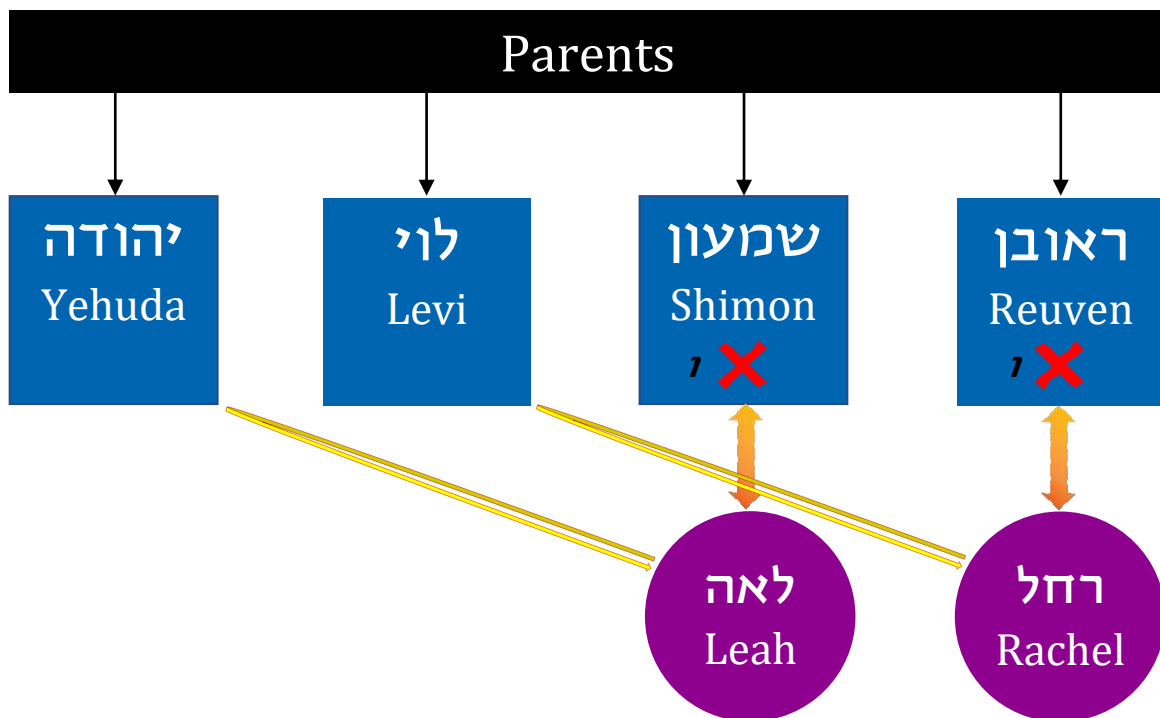
diagrams

יבמות

ג:א

"אחות זקוקתו"

ג:א

1. Reuven and Shimon die

- Levi and Yehuda must do חליצה, since two sisters fell to each of them so each one is אחות זקוקתו so forbidden מדרבנן

TIME 4 MISHNA

mishna text

יבמות ג:ג – ג:ו

פרק ג: משנה ג

היתה אחת מהן אסורה על זה אסור ערוה, והשניה אסורה על זה אסור ערוה, האסורה לזה מתרת לזה, והאסורה לזה מתרת לזה. וזו היא שאמרו: "אחותה כשהיא יבמתה, או חולצת או מתיבמת".

פרק ג: משנה ד

שלשה אחין, שנים מהם נשואין שתי אחיות, או אשה ובתה, או אשה ובת בתה, או אשה ובת בנה, הרי אלו חולצות ולא מתיבמות. **ורבי שמעון** פוטר. היתה אחת מהן אסורה עליו אסור ערוה, אסור בה ומתיר באחותה. אסור מצוה או אסור קדשה, חולצות ולא מתיבמות.

פרק ג: משנה ה

שלשה אחין, שנים מהם נשואים שתי אחיות, ואחד מפנה, מת אחד מבעלי אחיות, ועשה בה מפנה מאמר, ואחר כך מת אחיו השני, **בית שמאי** אומרים, אשתו עמו, והלה תצא משום אחות אשה. **ובית הלל** אומרים, מוציא את אשתו בגט ובחליצה, ואשת אחיו בחליצה. זו היא שאמרו: "אוי לו על אשתו, ואוי לו על אשת אחיו."

פרק ג: משנה ו

שלשה אחין, שנים מהם נשואים שתי אחיות, ואחד נשוי נכרית, מת אחד מבעלי אחיות, וכנס נשוי נכרית את אשתו, ומת, הראשונה יוצאה משום אחות אשה, ושניה משום צרתה. עשה בה מאמר ומת, נכרית חולצת ולא מתיבמת. שלשה אחים, שנים מהם נשואים שתי אחיות, ואחד נשוי נכרית, מת הנשוי נכרית, וכנס אחד מבעלי אחיות את אשתו, ומת, הראשונה יוצאה משום אחות אשה, ושניה משום צרתה. עשה בה מאמר ומת, נכרית חולצת ולא מתיבמת.

TIME 4 MISHNA

mishna text

יבמות ג:ז – ג:י

פרק ג: משנה ז

שְׁלֹשָׁה אֲחִים, שְׁנַיִם מֵהֶן נְשׂוּאִים שְׁתֵּי אֲחִיּוֹת, וְאֶחָד נָשׁוּי נְכָרִית,
מֵת אֶחָד מִבְּעָלֵי אֲחִיּוֹת, וְכָנַס נָשׁוּי נְכָרִית אֶת אִשְׁתּוֹ,
וּמָתָה אִשְׁתּוֹ שֶׁל שְׁנִי, וְאַחֲרֵי כֵן מֵת נָשׁוּי נְכָרִית,
הָרִי זֶה אִסּוּרָה עָלָיו עוֹלָמִית, הוֹאִיל וְנֶאֱסָרָה עָלָיו שְׁעָה אֶחָת.
שְׁלֹשָׁה אֲחִים, שְׁנַיִם מֵהֶן נְשׂוּאִים שְׁתֵּי אֲחִיּוֹת, וְאֶחָד נָשׁוּי נְכָרִית,
גָּרַשׁ אֶחָד מִבְּעָלֵי אֲחִיּוֹת אֶת אִשְׁתּוֹ, וּמָתָה נָשׁוּי נְכָרִית, וְכָנַסָה הַמְּגֵרֶשׁ וּמָתָה,
זֶה הֵיא שֶׁאָמְרוּ: "וְכָלֵן שְׁמָתוֹ אוֹ נִתְגַּרְשׁוּ, צְרוּתֵיהֶן מִתְּרוֹת".

פרק ג: משנה ח

וְכָלֵן שֶׁהָיוּ בָּהֶן קְדוּשִׁין אוֹ גְרוּשִׁין בְּסִפְּקָא,
הָרִי אֵלּוּ צְרוּת חוֹלְצוֹת וְלֹא מִתִּיבָמוֹת.
כִּיצַד סִפְּק קְדוּשִׁין?
זֶרֶק לֵה קְדוּשִׁין, סִפְּק קָרוֹב לוֹ סִפְּק קָרוֹב לָהּ – זֶהוּ סִפְּק קְדוּשִׁין.
סִפְּק גְרוּשִׁין?
כָּתַב בְּכַתֵּב יָדוֹ וְאִין עָלָיו עֲדִים,
יֵשׁ עָלָיו עֲדִים וְאִין בּוֹ זָמֵן,
יֵשׁ בּוֹ זָמֵן וְאִין בּוֹ אֵלּא עַד אֶחָד – זֶהוּ סִפְּק גְרוּשִׁין.

פרק ג: משנה ט

שְׁלֹשָׁה אֲחִין נְשׂוּאִין שְׁלֹשׁ נְכָרִיּוֹת, וּמָתָה אֶחָד מֵהֶן, וְעָשָׂה בָּהּ הַשְּׁנִי מֵאָמֵר וּמָתָה,
הָרִי אֵלּוּ חוֹלְצוֹת וְלֹא מִתִּיבָמוֹת,
שֶׁנֶּאֱמַר (דְּבָרִים כה): "וּמָתָה אֶחָד מֵהֶם, יִבְמָה יָבֵא עָלֶיהָ" –
שְׁעָלֶיהָ זָקָת יָבֵם אֶחָד, וְלֹא שְׁעָלֶיהָ זָקָת שְׁנֵי יָבָמִין.
רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר: מִיָּבֵם לֵאמֹר שִׁירְצָהּ, וְחוֹלֵץ לַשְּׁנִיָּה.
שְׁנֵי אֲחִין נְשׂוּאִין לְשְׁתֵּי אֲחִיּוֹת, וּמָתָה אֶחָד מֵהֶן, וְאַחֲרֵי כֵן מָתָה אִשְׁתּוֹ שֶׁל שְׁנִי,
הָרִי זֶה אִסּוּרָה עָלָיו עוֹלָמִית, הוֹאִיל וְנֶאֱסָרָה עָלָיו שְׁעָה אֶחָת.

פרק ג: משנה י

שְׁנַיִם שֶׁקִּדְּשׁוּ שְׁתֵּי נָשִׁים,
וּבִשְׁעַת כְּנִיסָתָן לַחֲפָה הֶחֱלִיפוּ אֶת שֵׁל זֶה לָזֶה וְאֶת שֵׁל זֶה לָזֶה,
הָרִי אֱלוֹ חֵיבִים מְשׁוּם אִשְׁתִּי אִישׁ.
הָיוּ אַחִין, מְשׁוּם אִשְׁתִּי אֶחָד.
וְאִם הָיוּ אַחִיות, מְשׁוּם אִשָּׁה אֶל אַחֻתָּהּ.
וְאִם הָיוּ גְדוֹת, מְשׁוּם גְּדָה.
וּמִפְּרִישֵׁן אוֹתָן שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים, שָׁמָּה מְעַבְּרוֹת הֵן.
וְאִם הָיוּ קְטָנוֹת שְׂאִינָן רְאוּיוֹת לִילָד, מְחַזְרִין אוֹתָן מִיָּד.
וְאִם הָיוּ כְּהֻנוֹת, נִפְסְלוּ מִן הַתְּרוּמָה.

TIME 4 MISHNA

mishna text

יבמות ד:א – ד:ד

פרק ד: משנה א

החולץ ליבמתו, ונמצאת מעברת וילדה,
בזמן שהולד של קימא:
הוא מתר בקרובותיה, והיא מתרת בקרוביו, ולא פסלה מן הפהנה.
אין הולד של קימא:
הוא אסור בקרובותיה, והיא אסורה בקרוביו, ופסלה מן הפהנה.

פרק ד: משנה ב

הכונס את יבמתו, ונמצאת מעברת וילדה,
בזמן שהולד של קימא: יוציא, וחיבין בקרבן.
ואם אין הולד של קימא: יקים.
ספק בן תשעה לראשון, ספק בן שבעה לאחרון:
יוציא, והולד כשר, וחיבין באשם תלוי.

פרק ד: משנה ג

שומרת יבם שנפלו לה נכסים,
מודים בית שמאי ובית הלל שמוכרת, ונותנת, וקים.
מתה, מה יעשו בכתבתה ובנכסים הנכנסים ויוצאים עמה?
בית שמאי אומרים: יחלקו יורשי הבעל עם יורשי האב.
ובית הלל אומרים: נכסים: בחזקתו,
כתבה: בחזקת יורשי הבעל,
נכסים הנכנסים ויוצאים עמה: בחזקת יורשי האב.

פרק ד: משנה ד

כנסה, הרי היא כאשתו לכל דבר,
ובלבד שתהא כתבתה על נכסי בעלה הראשון.

TIME 4 MISHNA

mishna text

יבמות ד:ה – ג:ח

פרק ד: משנה ה

מִצּוֹה בְּגָדוֹל לַיָּבָם.
לֹא רָצָה, מְהֻלְכִין עַל כָּל הָאָחִין.
לֹא רָצוּ, חוֹזְרִין אֶצֶל גָּדוֹל וְאוֹמְרִים לוֹ: "עֲלִיף מִצּוֹה, אוֹ חֶלֶץ אוֹ יָבָם".

פרק ד: משנה ו

תָּלָה בְּקָטָן עַד שִׁיגְדִיל, אוֹ בְּגָדוֹל עַד שְׂיָבָא מִמְּדִינַת הַיָּם,
אוֹ בַּחֲרָשׁ, אוֹ בַּשּׁוּטָה,
אֵין שׁוֹמְעִין לוֹ, אֶלָּא אוֹמְרִים לוֹ: "עֲלִיף מִצּוֹה, אוֹ חֶלֶץ אוֹ יָבָם".

פרק ד: משנה ז

הַחֹלֵץ לַיָּבָמָתוֹ, הֵרִי הוּא כְּאֶחָד מִן הָאָחִין לַנִּחְלָה.
וְאִם יֵשׁ שָׁם אָב, נִכְסִים שֶׁל אָב.
הַפּוֹנֵס אֶת יָבָמָתוֹ, זָכָה בְּנִכְסִים שֶׁל אָחִיו.
רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר: בֵּין כֶּדֶךָ וּבֵין כֶּדֶךָ, אִם יֵשׁ שָׁם אָב – נִכְסִים שֶׁל אָב.
הַחֹלֵץ לַיָּבָמָתוֹ, הוּא אֲסוּר בְּקִרְבּוֹתֶיהָ, וְהִיא אֲסוּרָה בְּקִרְבּוֹתָיו.
הוּא אֲסוּר בְּאִמָּהּ, וּבְאִם אָמָהּ, וּבְאִם אֲבִיהָ, וּבְבִתָּהּ, וּבְבִת בִּתָּהּ, וּבְבִת בְּתָהּ,
וּבְאֲחֻתָּהּ בְּזִמְנָהּ שֶׁהִיא קִיָּמָה.
וְהָאָחִין מִתְּרִין.
וְהִיא אֲסוּרָה בְּאִבִּי, וּבְאִבִּי אֲבִיו, וּבְבִנּוֹ, וּבְבִנּוֹ בְּנִי, וּבְאֲחִיו, וּבְבִתּוֹ אֲחִיו.
מִתֵּר אָדָם בְּקִרְבּוֹת צֶרֶת חֲלוּצָתוֹ, וְאֲסוּר בְּצֶרֶת קִרְבּוֹת חֲלוּצָתוֹ.

פרק ד: משנה ח

הַחֹלֵץ לַיָּבָמָתוֹ, וְנָשָׂא אֶחָיו אֶת אֲחֻתָּהּ וְמָתָהּ,
חֲלוּצָתָהּ וְלֹא מוֹתֵיבָמָתָהּ.
וְכֵן הַמְּגַרֵּשׁ אֶת אִשְׁתּוֹ, וְנָשָׂא אֶחָיו אֶת אֲחֻתָּהּ וְמָתָהּ,
הֵרִי זֶה פְּטוּרָה מִן הַחֲלִיצָה וּמִן הַיָּבָם.

TIME 4 MISHNA

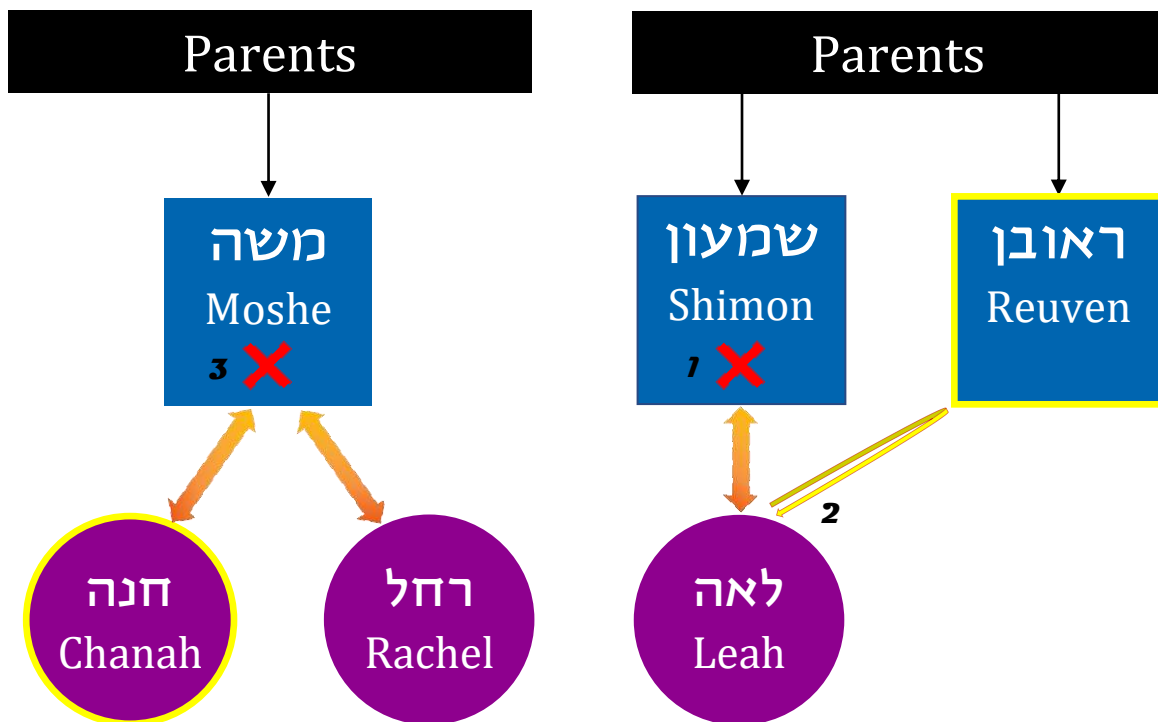
diagrams

יבמות

ד:ז

"צרת קרובת חלוצתו"

ד:ז

1. Shimon dies
2. Reuven performs חליצה with Leah
3. Moshe dies
 - Reuven may not marry Chanah, since people might confuse the חלוצה (Leah) for her sister Rachel and he will appear to be marrying the צרה of his חלוצה

TIME 4 MISHNA

mishna text

יבמות ד:ט – ד:יב

פרק ד: משנה ט

שומרת יבם שקדש אחיו את אחותה, משום רבי יהודה בן בתירא אמרו: אומרים לו: "המתן עד שיעשה אחיך הגדול מעשה". חלץ לה אחיו, או כנסה, יכנס את אשתו. מתה היבמה, יכנס את אשתו. מת יבם, יוציא את אשתו בגט, ואשת אחיו בחליצה.

פרק ד: משנה י

היבמה לא תחלץ ולא תתיבם, עד שיש לה שלשה חדשים. וכן כל שאר הנשים לא יתארו ולא ינשאו, עד שיהיו להן שלשה חדשים. אחד בתולות ואחד בעולות, אחד גרושות ואחד אלמנות, אחד נשואות ואחד ארוסות. **רבי יהודה** אומר: הנשואות יתארו, והארוסות ינשאו, חוץ מן הארוסות שביהודה, מפני שלבו גס בה. **רבי יוסי** אומר: כל הנשים יתארו, חוץ מן האלמנה, מפני האבול.

פרק ד: משנה יא

ארבעה אחין נשואין ארבע נשים, ומתו, אם רצה הגדול שבהם ליבם את כלן, הרשות בידו. מי שהיה נשוי לשתי נשים, ומת, ביאתה או חליצתה של אחת מהן פוטרת צרתה. היתה אחת כשרה, ואחת פסולה: אם היה חולץ, חולץ לפסולה. ואם היה מיבם, מיבם לכשרה.

פרק ד: משנה יב

המחזיר גרושתו, והנושא חלוצתו, והנושא קרובת חלוצתו, יוציא, והולד ממזר, דברי **רבי עקיבא**. **וחכמים** אומרים: אין הולד ממזר. ומוזרים בנושא קרובת גרושתו, שהולד ממזר.

TIME 4 MISHNA

mishna text

יבמות ד:יג – ה:ג

פרק ד: משנה יג

איזהו ממזר? כל שאר בשר שהוא ב"לא יבא", דברי רבי עקיבא. שמעון התימני אומר: כל שחיבין עליו פרת בידי שמים – והלכה כדבריו. רבי יהושע אומר: כל שחיבים עליו מיתת בית דין. אמר רבי שמעון בן עזאי: מצאתי מגלת יחסין בירושלים, וכתוב בה: "איש פלוני ממזר מאשת איש" – לקים דברי רבי יהושע. אשתו שמתה, מתר באחותה. גרשה ומתה, מתר באחותה. נשאת לאחר ומתה, מתר באחותה. יבמתו שמתה, מתר באחותה. חלץ לה ומתה, מתר באחותה.

פרק ה: משנה א

רבן גמליאל אומר: אין גט אחר גט, ולא מאמר אחר מאמר, ולא בעילה אחר בעילה, ולא חליצה אחר חליצה. וחכמים אומרים: יש גט אחר גט, ויש מאמר אחר מאמר, אבל לא אחר בעילה ולא אחר חליצה כלום.

פרק ה: משנה ב

פיצד? עשה מאמר ביבמתו ונתן לה גט, צריכה הימנו חליצה. עשה מאמר וחליצה, צריכה הימנו גט. עשה מאמר ובעל, הרי זו כמצותה.

פרק ה: משנה ג

נתן גט ועשה מאמר, צריכה גט וחליצה. נתן גט ובעל, צריכה גט וחליצה. נתן גט וחלץ, אין אחר חליצה כלום. חלץ ועשה מאמר, נתן גט, ובעל, או בעל ועשה מאמר, נתן גט, וחלץ, אין אחר חליצה כלום. אחת יבמה אחת ליבם אחד, ואחת שתי יבמות ליבם אחד.

TIME 4 MISHNA

mishna text

יבמות ה:ד – ו:א

פרק ה: משנה ד

כִּיצַד? עֲשֶׂה מֵאָמֵר בָּזוּ וּמֵאָמֵר בָּזוּ, צְרִיכוֹת שְׁנֵי גִטִּין וַחֲלִיצָה.
מֵאָמֵר בָּזוּ וְגִט בָּזוּ, צְרִיכָה גִט וַחֲלִיצָה.
מֵאָמֵר בָּזוּ וּבִעַל אֶת זֶה, צְרִיכוֹת שְׁנֵי גִטִּין וַחֲלִיצָה.
מֵאָמֵר בָּזוּ וַחֲלָץ לָזוּ, הָרִאשׁוֹנָה צְרִיכָה גִט.
גִּט לָזוּ וְגִט לָזוּ, צְרִיכוֹת הַיְמָנָה חֲלִיצָה.
גִּט לָזוּ וּבִעַל אֶת זֶה, צְרִיכָה גִט וַחֲלִיצָה.
גִּט לָזוּ וּמֵאָמֵר בָּזוּ, צְרִיכָה גִט וַחֲלִיצָה.
גִּט לָזוּ וַחֲלָץ לָזוּ, אֵין אַחֵר חֲלִיצָה כָּלוּם.

פרק ה: משנה ה

חֲלָץ וַחֲלָץ,
אוּ חֲלָץ וְעֲשֶׂה מֵאָמֵר, נָתַן גִּט, וּבִעַל,
אוּ בִעַל וּבִעַל,
אוּ בִעַל וְעֲשֶׂה מֵאָמֵר, נָתַן גִּט וַחֲלָץ, אֵין אַחֵר חֲלִיצָה כָּלוּם.
בֵּין יָבָם אֶחָד לְשֵׁתֵי יְבָמוֹת, בֵּין שְׁנֵי יְבָמִין לִיְבָמָה אֶחָת.

פרק ה: משנה ו

חֲלָץ וְעֲשֶׂה מֵאָמֵר, נָתַן גִּט, וּבִעַל,
אוּ בִעַל וְעֲשֶׂה מֵאָמֵר, וְנָתַן גִּט, וַחֲלָץ,
אֵין אַחֵר חֲלִיצָה כָּלוּם, בֵּין בִּתְחֻלָּה, בֵּין בְּאַמְצַע, בֵּין בְּסוּף.
וְהַבְעִילָהּ, בְּזִמְנוֹ שֶׁהִיא בִּתְחֻלָּה, אֵין אַחֲרֶיהָ כָּלוּם.
בְּאַמְצַע וּבְסוּף, יֵשׁ אַחֲרֶיהָ כָּלוּם.
רַבִּי נַחֲמִיָּה אוֹמֵר: אֶחָת בְּעִילָה וְאַחַת חֲלִיצָה,
בֵּין בִּתְחֻלָּה, בֵּין בְּאַמְצַע, בֵּין בְּסוּף, אֵין אַחֲרֶיהָ כָּלוּם.

פרק ו: משנה א

הָבָא עַל יְבָמוֹתָיו, בֵּין בְּשׁוּגָג, בֵּין בְּמִזִּיד, בֵּין בְּאַנָּס, בֵּין בְּרָצוֹן,
אֶפְלוּ הוּא שׁוּגֵג וְהִיא מְזִידָה, הוּא מְזִיד וְהִיא שׁוּגֵגָת,
הוּא אָנוּס וְהִיא לֹא אָנוּסָה, הִיא אָנוּסָה וְהוּא לֹא אָנוּס,
אֶחָד הַמְעַרָה וְאֶחָד הַגּוֹמֵר קֶנָּה, וְלֹא חֶלֶק בֵּין בִּיאָה לְבִיאָה.

יבמות ו:ב – ו:ה

פרק ו: משנה ב

וכן הבא על אחת מכל העריות שבתורה,
או פסולות – כגון אלמנה לכהן גדול, גרושה וחלוצה לכהן הדיוט,
ממזרת ונתינה לישראל, בת ישראל לממזר ולנתין
פסל, ולא חלק בין ביאה לביאה.

פרק ו: משנה ג

אלמנה לכהן גדול, גרושה וחלוצה לכהן הדיוט:
מן הארוסין, לא יאכלו בתרומה.
רבי אליעזר ורבי שמעון מכשירין.
נתארמלו או נתגרשו: מן הנשואין פסולות, מן הארוסין כשרות.

פרק ו: משנה ד

כהן גדול לא ישא אלמנה,
בין אלמנה מן הארוסין, בין אלמנה מן הנשואין
ולא ישא את הבוגרת.
רבי אליעזר ורבי שמעון מכשירין בבוגרת.
לא ישא את מכת עץ.
ארס את האלמנה, ונתמנה להיות כהן גדול, יכנס.
ומעשה ביהושע בן גמלא שקדש את מרתא בת ביתוס,
ומנהו המלך להיות כהן גדול, וכנסה.
שוקרת יבם שנפלה לפני כהן הדיוט, ונתמנה להיות כהן גדול,
אף על פי שעשה בה מאמר, הרי זה לא יכנס.
כהן גדול שמת אחיו, חולץ ולא מיבם.

פרק ו: משנה ה

כהן הדיוט לא ישא אילוניית, אלא אם כן יש לו אשה ובנים.
רבי יהודה אומר: אף על פי שיש לו אשה ובנים, לא ישא אילוניית,
שהיא זונה האמורה בתורה.
וחכמים אומרים: אין זונה אלא גיורת, ומשחררת, ושנבעלה בעילת זנות.

יבמות ו:ו – ז:ג

פרק ו: משנה ו

לא יבטל אדם מפריה ורביה, אלא אם כן יש לו בנים:
בית שמאי אומרים: שני זכרים,
ובית הלל אומרים: זכר ונקבה, שנאמר: "זכר ונקבה בראם" (בראשית ה).
נשא אשה, ושהה עמה עשר שנים ולא ילדה, אינו רשאי לבטל.
גרשה, מתרת לנשא לאחר,
ורשאי השני לשהות עמה עשר שנים.
ואם הפילה, מונה משעה שהפילה.
האיש מצוה על פריה ורביה, אבל לא האשה.
רבי יוחנן בן ברוקא אומר: על שניהם הוא אומר:
"ויברך אתם אלקים ויאמר להם אלהים פרו ורבו" (בראשית א).

פרק ז: משנה א

אלמנה לכהן גדול, גרושה וחלוצה לכהן הדיוט,
הכניסה לו עבדי מלוג ועבדי צאן ברזל,
עבדי מלוג לא יאכלו בתרומה, עבדי צאן ברזל יאכלו.
ואלו הן עבדי מלוג: אם מתו, מתו לה, ואם הותירו, הותירו לה.
אף על פי שהוא חייב במזונותו, הרי אלו לא יאכלו בתרומה.
ואלו הן עבדי צאן ברזל: אם מתו, מתו לו, ואם הותירו, הותירו לו.
הואיל והוא חייב באחריותו, הרי אלו יאכלו בתרומה.

פרק ז: משנה ב

בת ישראל שנסת לכהן והכניסה לו עבדים,
בין עבדי מלוג, בין עבדי צאן ברזל, הרי אלו יאכלו בתרומה.
ובת כהן שנסת לישראל והכניסה לו בין עבדי מלוג, בין עבדי צאן ברזל,
הרי אלו לא יאכלו בתרומה.

פרק ז: משנה ג

בֵּת יִשְׂרָאֵל שְׁנִסֹּת לָכֶּהָן וּמֵת, וְהִנִּיחָהּ מְעַבְּרָת,
לֹא יֹאכְלוּ עֲבָדֶיהָ בִּתְרוּמָהּ, מִפְּנֵי חִלְקוֹ שֶׁל עֶבֶר,
שֶׁהָעֶבֶר פּוֹסֵל וְאֵינוֹ מֹאכִיל, דְּבָרֵי רַבִּי יוֹסִי.
אָמְרוּ לוֹ: מֵאַחֵר שֶׁהֶעֱדַתָּ לָנוּ עַל בֵּת יִשְׂרָאֵל לָכֶּהָן,
אִם בֵּת כֶּהֱן לָכֶּהָן וּמֵת וְהִנִּיחָהּ מְעַבְּרָת,
לֹא יֹאכְלוּ עֲבָדֶיהָ בִּתְרוּמָהּ, מִפְּנֵי חִלְקוֹ שֶׁל עֶבֶר.

יבמות ז:ד – ח:א

פרק ז: משנה ד

העֶבֶר, וְהַיֵּבֶם, וְהָאֲרוּסִין, וְהַחֲרָשׁ, וְבֵן תִּשְׁעַ שָׁנִים וַיּוֹם אֶחָד, פּוֹסְלִין וְלֹא מֵאֲכִילִין.
סָפֵק שֶׁהוּא בֶן תִּשְׁעַ שָׁנִים וַיּוֹם אֶחָד סָפֵק שְׁאִינוֹ, סָפֵק הֵבִיא שְׁתֵּי שְׁעָרוֹת סָפֵק שֶׁלֹּא הֵבִיא.
נָפַל הַבֵּית עָלָיו וְעַל בֵּת אָחִיו וְאִין יָדוּעַ אִי זֶה מֵת רִאשׁוֹן, צָרְתָּה חוֹלְצָת וְלֹא מִתִּיבָמָת.

פרק ז: משנה ה

הָאוֹנֵס, וְהַמִּפְתָּה, וְהַשּׁוֹטָה, לֹא פּוֹסְלִים וְלֹא מֵאֲכִילִים.
וְאִם אֵינָם רְאוּיִין לָבֹא בְּיִשְׂרָאֵל, הֲרִי אֵלּוּ פּוֹסְלִין.
כִּיצַד?
יִשְׂרָאֵל שָׁבָא עַל בֵּת כָּהֵן, תֹּאכֵל בְּתֵרוֹמָה.
עֶבְרָה, לֹא תֹאכֵל בְּתֵרוֹמָה.
נִחְתָּד הָעֶבֶר בְּמַעִיָּה, תֹּאכֵל.
כָּהֵן שָׁבָא עַל בֵּת יִשְׂרָאֵל, לֹא תֹאכֵל בְּתֵרוֹמָה.
עֶבְרָה, לֹא תֹאכֵל.
יִלְדָּה, תֹּאכֵל.
נִמְצָא כָחוּ שֶׁל בֶּן גָּדוֹל מִשָּׁל אָב.
הָעֶבֶד פּוֹסֵל מִשּׁוּם בִּיָּאָה, וְאִינוֹ פּוֹסֵל מִשּׁוּם זָרַע. כִּיצַד?
בֵּת יִשְׂרָאֵל לְכָהֵן, בֵּת כָּהֵן לְיִשְׂרָאֵל, וְיִלְדָּה הֵימָנוּ בֶּן,
וְהִלְדָּה הֵבִן וְנִכְבָּשׁ עַל הַשְּׁפָחָה, וְיִלְדָּה הֵימָנוּ בֶּן, הֲרִי זֶה עֶבֶד.
הֵיטָה אִם אָבִיו בֵּת יִשְׂרָאֵל לְכָהֵן לֹא תֹאכֵל בְּתֵרוֹמָה.
בֵּת כָּהֵן לְיִשְׂרָאֵל, תֹּאכֵל בְּתֵרוֹמָה.
מִמּוֹזַר פּוֹסֵל וּמֵאֲכִיל. כִּיצַד?
בֵּת יִשְׂרָאֵל לְכָהֵן, וּבֵת כָּהֵן לְיִשְׂרָאֵל, וְיִלְדָּה הֵימָנוּ בֵּת,
וְהִלְכָה הַבֵּת וְנִשְׁאֲתָ לְעֶבֶד, אוֹ לְגוֹי, וְיִלְדָּה הֵימָנוּ בֶּן, הֲרִי זֶה מִמּוֹזַר.
הֵיטָה אִם אָמֹו בֵּת יִשְׂרָאֵל לְכָהֵן, תֹּאכֵל בְּתֵרוֹמָה.
בֵּת כָּהֵן לְיִשְׂרָאֵל, לֹא תֹאכֵל בְּתֵרוֹמָה.

פרק ז: משנה ו

כֹּהֵן גָּדוֹל פְּעָמִים שֶׁהוּא פּוֹסֵל. כִּיצַד?
בֵּת כֹּהֵן לְיִשְׂרָאֵל, וְיִלְדָּה הַיָּמֵנוּ בֵּת,
וְהִלְכָה הַבֵּת וְנִשְׁתַּ לְכֹהֵן, וְיִלְדָּה הַיָּמֵנוּ בֶן,
הֲרִי זֶה רְאוּי לִהְיוֹת כֹּהֵן גָּדוֹל עוֹמֵד וּמְשַׁמֵּשׁ עַל גִּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ,
מֵאֲכִיל אֶת אִמּוֹ וּפּוֹסֵל אֶת אִם אִמּוֹ,
וְזֹאת אוֹמֶרֶת: "לֹא כַּבְנִי כֹהֵן גָּדוֹל, שֶׁהוּא פּוֹסֵלֵנִי מִן הַתְּרוּמָה".

פרק ח: משנה א

הָעֶרֶל וְכָל הַטְּמְאִים, לֹא יֹאכְלוּ בַתְּרוּמָה.
נִשְׁיֵהוּ וְעַבְדֵּיהֶן, יֹאכְלוּ בַתְּרוּמָה.
פְּצוּעַ דָּפָא וּכְרוֹת שְׁפָכָה, הֵן וְעַבְדֵּיהֶן יֹאכְלוּ, וְנִשְׁיֵהוּ לֹא יֹאכְלוּ.
וְאִם לֹא יִדְעָה מִשְׁנַעֲשֵׂה פְצוּעַ דָּפָא וּכְרוֹת שְׁפָכָה, הֲרִי אֵלּוּ יֹאכְלוּ.

יבמות ח:ב – ח:ה

פרק ח: משנה ב

איזהו פצוע דכא? כל שנפצעו הביצים שלו, ואפלו אחת מהן.
וכרות שפכה? כל שנכרת הגיד.
ואם נשתיר מהעטרה אפלו כחוט השערה, כשר.
פצוע דכא וכרות שפכה מתרין בגיורת ומשחררת,
ואינו אסורין אלא מלבא בקהל,
שנאמר: "לא יבא פצוע דכא וכרות שפכה בקהל ה'" (דברים כג).

פרק ח: משנה ג

עמוני ומואבי אסורים, ואסורין אסור עולם,
אבל נקבותיהם מתרות מיד.
מצרי ואדומי אינם אסורים אלא עד שלשה דורות,
אחד זכרים ואחד נקבות.
רבי שמעון מתיר את הנקבות מיד.
אמר רבי שמעון: קל וחומר הדברים,
ומה אם במקום שאסר את הזכרים אסור עולם, התיר את הנקבות מיד,
מקום שלא אסר את הזכרים אלא עד שלשה דורות,
אינו דין שנתיר את הנקבות מיד?
אמרו לו: אם הלכה נקבל, ואם לדין, יש תשובה.
אמר להם: לא כן, הלכה אני אומר.
ממזרין ונתינין אסורין, ואסורין אסור עולם,
אחד זכרים ואחד נקבות.

פרק ח: משנה ד

אָמַר **רַבִּי יְהוֹשֻעַ**: שְׁמַעְתִּי שֶׁהֶסְרִיס חוֹלֵץ וְחוֹלָצִין לְאַשְׁתּוֹ,
וְהֶסְרִיס לֹא חוֹלֵץ וְלֹא חוֹלָצִין לְאַשְׁתּוֹ, וְאִין לִי לְפָרֶשׁ.
אָמַר **רַבִּי עֲקִיבָא**: אֲנִי אֶפְרָשׁ:
סָרִיס אָדָם חוֹלֵץ וְחוֹלָצִין לְאַשְׁתּוֹ, מִפְּנֵי שֶׁהִיְתָה לוֹ שַׁעַת הַכֶּשֶׁר.
סָרִיס חֲמָה לֹא חוֹלֵץ וְלֹא חוֹלָצִין לְאַשְׁתּוֹ,
מִפְּנֵי שֶׁלֹא הִיְתָה לוֹ שַׁעַת הַכֶּשֶׁר.
רַבִּי אֱלֵעָזָר אוֹמֵר: לֹא כִי,
אֲלֹא סָרִיס חֲמָה חוֹלֵץ וְחוֹלָצִין לְאַשְׁתּוֹ, מִפְּנֵי שֶׁיֵּשׁ לוֹ רְפוּאָה.
סָרִיס אָדָם לֹא חוֹלֵץ וְלֹא חוֹלָצִין לְאַשְׁתּוֹ, מִפְּנֵי שֶׁאֵין לוֹ רְפוּאָה.
הָעִיד **רַבִּי יְהוֹשֻעַ בֶּן בִּתְרִיא** עַל בֶּן מְגוּסָת שֶׁהָיָה בִירוּשָׁלַיִם סָרִיס אָדָם,
וַיִּבְמוּ אֶת אֲשֶׁתּוֹ, לְקַיֵּם דְּבַר רַבִּי עֲקִיבָא.

פרק ח: משנה ה

הֶסְרִיס לֹא חוֹלֵץ וְלֹא מִיָּבֵם,
וְכֵן אֵילוּנִית לֹא חוֹלָצֶת וְלֹא מוֹתִיבָמָה.
הֶסְרִיס שֶׁחָלַץ לִיבָמָתּוֹ, לֹא פָסְלָה.
בְּעָלָה, פָסְלָה, מִפְּנֵי שֶׁהִיא בְּעִילַת זָנוּת.
וְכֵן אֵילוּנִית שֶׁחָלְצוּ לָהּ אַחִין, לֹא פָסְלוּהָ.
בְּעָלוּהָ, פָסְלוּהָ, מִפְּנֵי שֶׁבְּעִילָתָהּ בְּעִילַת זָנוּת.

יבמות ח:ו – ט:ג

פרק ח: משנה ו

סריס חמה כהן שנשא בת ישראל, מאכילה בתרומה.
רבי יוסי ורבי שמעון אומרים:
אנדרוגינוס כהן שנשא בת ישראל, מאכילה בתרומה.
רבי יהודה אומר: טמטום שנקרע ונמצא זכר, לא יחלץ,
מפני שהוא כסריס.
אנדרוגינוס נשא, אבל לא נשא.
רבי אליעזר אומר: אנדרוגינוס חיבים עליו סקילה, כזכר.

פרק ט: משנה א

יש מתרות לבעליהן ואסורות ליבמיהן,
מתרות ליבמיהן ואסורות לבעליהן,
מתרות לאלו ולאלו,
ואסורות לאלו ולאלו.
ואלו מתרות לבעליהן ואסורות ליבמיהן:
כהן הדייט שנשא את האלמנה ויש לו אח כהן גדול,
חלל שנשא כשרה ויש לו אח כשר,
ישראל שנשא בת ישראל ויש לו אח ממזר,
ממזר שנשא ממזרת ויש לו אח ישראל,
מתרות לבעליהן ואסורות ליבמיהן.

פרק ט: משנה ב

וְאֵלּוּ מִתְּרוֹת לִיְבֻמֵּיהֶן וְאַסּוּרוֹת לְבַעְלֵיהֶן:
כֹּהֵן גָּדוֹל שֶׁקָּדַשׁ אֶת הָאֱלֻמְנָה וַיֵּשׁ לוֹ אֶחָד כֹּהֵן הַדִּיּוֹט,
כָּשָׁר שֶׁנִּשְׂאָ חֵלְלָהּ וַיֵּשׁ לוֹ אֶחָד חֵלֶל,
יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּשְׂאָ מִמּוֹזֶרֶת וַיֵּשׁ לוֹ אֶחָד מִמּוֹזֵר,
מִמּוֹזֵר שֶׁנִּשְׂאָ בֵּת יִשְׂרָאֵל וַיֵּשׁ לוֹ אֶחָד יִשְׂרָאֵל,
מִתְּרוֹת לִיְבֻמֵּיהֶן וְאַסּוּרוֹת לְבַעְלֵיהֶן.
אֲסוּרוֹת לָאֵלּוּ וּלְאֵלּוּ:
כֹּהֵן גָּדוֹל שֶׁנִּשְׂאָ אֶת הָאֱלֻמְנָה וַיֵּשׁ לוֹ אֶחָד כֹּהֵן גָּדוֹל אוֹ כֹּהֵן הַדִּיּוֹט,
כָּשָׁר שֶׁנִּשְׂאָ חֵלְלָהּ וַיֵּשׁ לוֹ אֶחָד כָּשָׁר,
יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּשְׂאָ מִמּוֹזֶרֶת וַיֵּשׁ לוֹ אֶחָד יִשְׂרָאֵל,
מִמּוֹזֵר שֶׁנִּשְׂאָ בֵּת יִשְׂרָאֵל וַיֵּשׁ לוֹ אֶחָד מִמּוֹזֵר,
אֲסוּרוֹת לָאֵלּוּ וּלְאֵלּוּ.
וְשָׂאֵר כָּל הַנָּשִׁים, מִתְּרוֹת לְבַעְלֵיהֶן וּלְיְבֻמֵּיהֶן.

פרק ט: משנה ג

שְׁנִיּוֹת מִדְּבָרֵי סוֹפְרִים:
שְׁנִיָּה לְבַעַל וְלֹא שְׁנִיָּה לַיָּבֵם, אֲסוּרָה לְבַעַל וּמִתְּרָת לַיָּבֵם.
שְׁנִיָּה לַיָּבֵם וְלֹא שְׁנִיָּה לְבַעַל, אֲסוּרָה לַיָּבֵם וּמִתְּרָת לְבַעַל.
שְׁנִיָּה לָזָה וּלְזָה, אֲסוּרָה לָזָה וּלְזָה.
אֵין לָהּ לֹא כְּתֻבָּה, וְלֹא פְרוֹת, וְלֹא מְזוֹנוֹת, וְלֹא בְלָאוֹת,
וְהוֹלֵךְ כָּשָׁר, וְכוּפִין אוֹתוֹ לְהוֹצִיא.
אֱלֻמְנָה לְכֹהֵן גָּדוֹל, גְּרוּשָׁה וְחִלּוּצָה לְכֹהֵן הַדִּיּוֹט,
מִמּוֹזֶרֶת וּנְתִינָה לְיִשְׂרָאֵל, בֵּת יִשְׂרָאֵל לְנֶתִין וּלְמִמּוֹזֵר,
יֵשׁ לָהּ כְּתֻבָּה.

יבמות ט:ד – יא

פרק ט: משנה ד

בַּת יִשְׂרָאֵל מֵאֲרֻסַּת לִכְהֵן, מְעַבְרַת מִכֹּהֵן, שׁוֹמֶרֶת יָבָם לִכְהֵן,
וְכֵן בַּת כֹּהֵן לְיִשְׂרָאֵל, לֹא תֹאכַל בִּתְרוּמָה.
בַּת יִשְׂרָאֵל מֵאֲרֻסַּת לֵלִוִי, מְעַבְרַת מִלֵּוִי, שׁוֹמֶרֶת יָבָם לֵלִוִי,
וְכֵן בַּת לֵוִי לְיִשְׂרָאֵל, לֹא תֹאכַל בִּמְעֵשֶׁר.
בַּת לֵוִי מֵאֲרֻסַּת לִכְהֵן, מְעַבְרַת מִכֹּהֵן, שׁוֹמֶרֶת יָבָם לִכְהֵן,
וְכֵן בַּת כֹּהֵן לֵלִוִי, לֹא תֹאכַל לֹא בִּתְרוּמָה וְלֹא בִּמְעֵשֶׁר.

פרק ט: משנה ה

בַּת יִשְׂרָאֵל שְׁנִיֶּסֶת לִכְהֵן, תֹאכַל בִּתְרוּמָה.
מֵת, וְלֹהֵ הֵימָנוּ בֵּן, תֹאכַל בִּתְרוּמָה.
נִסֵּת לֵלִוִי, תֹאכַל בִּמְעֵשֶׁר.
מֵת, וְלֹהֵ הֵימָנוּ בֵּן, תֹאכַל בִּמְעֵשֶׁר.
נִסֵּת לְיִשְׂרָאֵל, לֹא תֹאכַל לֹא בִּתְרוּמָה וְלֹא בִּמְעֵשֶׁר.
מֵת, וְלֹהֵ הֵימָנוּ בֵּן, לֹא תֹאכַל לֹא בִּתְרוּמָה וְלֹא בִּמְעֵשֶׁר.
מֵת בְּנֵה מִיִּשְׂרָאֵל, תֹאכַל בִּמְעֵשֶׁר.
מֵת בְּנֵה מִלֵּוִי, תֹאכַל בִּתְרוּמָה.
מֵת בְּנֵה מִכֹּהֵן, לֹא תֹאכַל לֹא בִּתְרוּמָה וְלֹא בִּמְעֵשֶׁר.

פרק ט: משנה ו

בַּת כֹּהֵן שְׁנִישְׂאֵת לְיִשְׂרָאֵל, לֹא תֹאכַל בִּתְרוּמָה.
מֵת וְלֹהֵ הֵימָנוּ בֵּן, לֹא תֹאכַל בִּתְרוּמָה.
נִשְׂאֵת לֵלִוִי, תֹאכַל בִּמְעֵשֶׁר.
מֵת, וְלֹהֵ הֵימָנוּ בֵּן, תֹאכַל בִּמְעֵשֶׁר.
נִשְׂאֵת לִכְהֵן, תֹאכַל בִּתְרוּמָה.
מֵת, וְלֹהֵ הֵימָנוּ בֵּן, תֹאכַל בִּתְרוּמָה.
מֵת בְּנֵה מִכֹּהֵן, לֹא תֹאכַל בִּתְרוּמָה.
מֵת בְּנֵה מִלֵּוִי, לֹא תֹאכַל בִּמְעֵשֶׁר.
מֵת בְּנֵה מִיִּשְׂרָאֵל, חֹזֶרֶת לְבֵית אָבִיהָ, וְעַל זֶה נֶאֱמַר:
"וְשָׁבָה אֶל בֵּית אָבִיהָ כְּנַעֲנִיָּה מִלֶּחֶם אָבִיהָ תֹאכַל" (ויקרא כב).

פרק י: משנה א

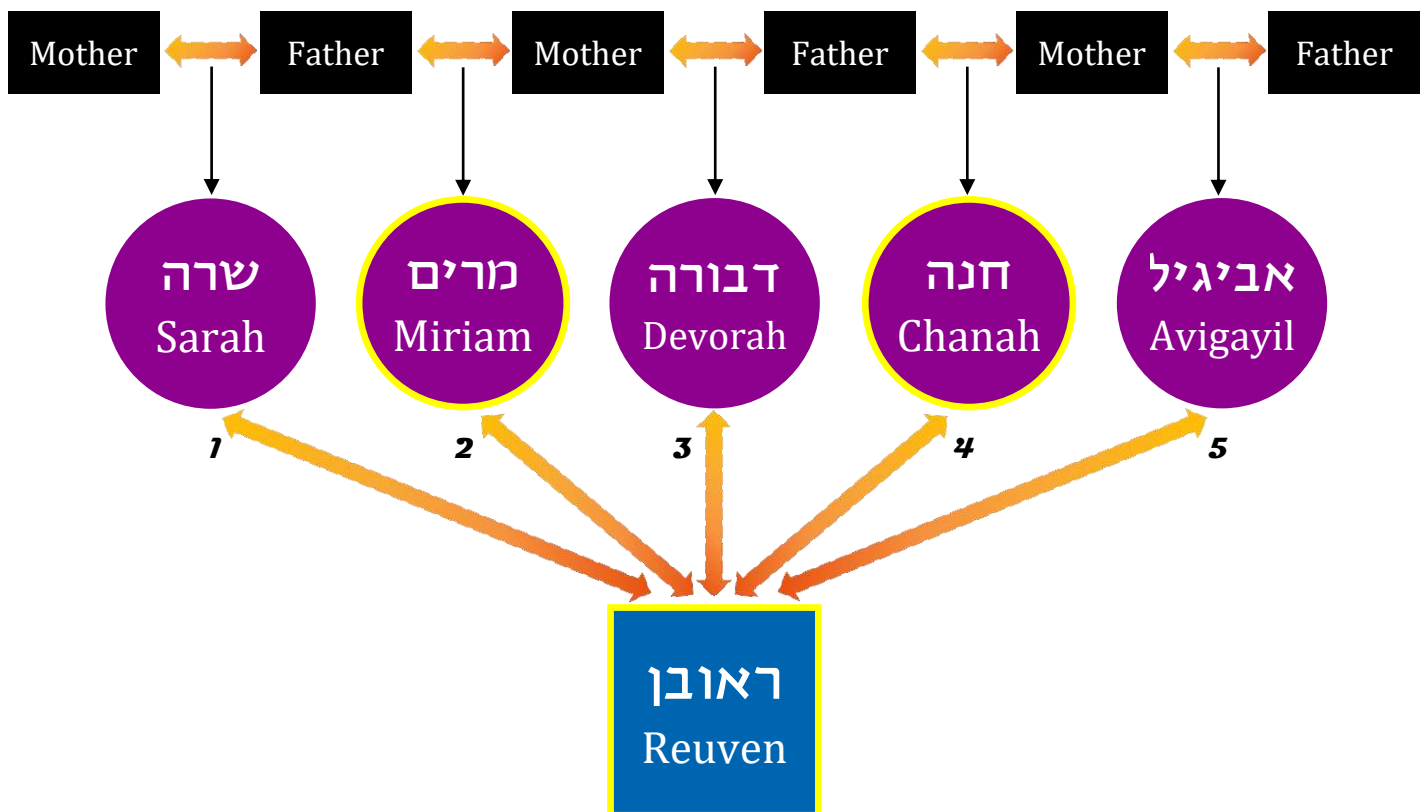
הָאִשָּׁה שֶׁהֵלֵךְ בְּעֵלָהּ לְמַדִּינַת הַיָּם,
וּבָאוּ וְאָמְרוּ לָהּ: "מַת בְּעֵלֶיךָ", וְנִשְׁתַּ, וְאַחֲרַיִךְ כָּךְ בָּא בְּעֵלָהּ,
תֵּצֵא מִזֶּה וּמִזֶּה, וְצָרִיכָה גַּם מִזֶּה וּמִזֶּה;
וְאִין לָהּ כְּתֻבָּה, וְלֹא פְרוּת, וְלֹא מְזוּנוּת, וְלֹא בְלָאוֹת – לֹא עַל זֶה וְלֹא עַל זֶה,
אִם נָטְלָה מִזֶּה וּמִזֶּה, תִּחְזֹר;
וְהוּלָד מִמֶּזֶר מִזֶּה וּמִזֶּה;
וְלֹא זֶה וְזֶה מִשְׁמָאִין לָהּ;
וְלֹא זֶה וְזֶה זָכָאִין לֹא בְּמַצִּיאָתָהּ וְלֹא בְּמַעֲשֵׂה יָדֶיהָ, וְלֹא בַּהֲפָרַת נְדָרֶיהָ;
הִיתָה בֵּת יִשְׂרָאֵל, נִפְסְלָה מִן הַכֹּהֲנָה,
וּבֵת לֹוִי, מִן הַמַּעֲשֵׂר,
וּבֵת כֹּהֵן, מִן הַתְּרוּמָה;
וְאִין יוֹרְשִׁים שֶׁל זֶה וְיוֹרְשִׁים שֶׁל זֶה יוֹרְשִׁים אֶת כְּתֻבָּתָהּ;
וְאִם מֵתָהּ, אָחִיו שֶׁל זֶה וְאָחִיו שֶׁל זֶה חוֹלְצִין וְלֹא מִיבָמִין.
רַבִּי יוֹסִי אָמַר: כְּתֻבָּתָהּ עַל נִכְסֵי בְּעֵלָהּ הָרִאשׁוֹן.
רַבִּי אֱלֶעָזָר אָמַר:
הָרִאשׁוֹן זָכָאִי בְּמַצִּיאָתָהּ, וּבְמַעֲשֵׂה יָדֶיהָ, וּבַהֲפָרַת נְדָרֶיהָ.
וְרַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר: בִּיאָתָהּ אוֹ חֲלִיצָתָהּ מֵאָחִיו שֶׁל רִאשׁוֹן פּוֹטֶרֶת צָרָתָהּ,
וְאִין הוּלָד מִמֶּנּוּ מִמֶּזֶר.
וְאִם נִשְׁתַּ שְׁלֹא בְּרִשׁוֹת, מִתְּרַת לַחֲזוֹר לוֹ.

TIME 4 MISHNA

diagrams

יבמות

יה...ונשא אחותה מאביה/מאמה יה

1. Reuven marries Sarah
2. He hears that Sarah died and he marries her paternal sister, Miriam
3. He hears that Miriam died and he marries her maternal sister, Devorah
4. He hears that Devorah died and he marries her paternal sister, Chanah
5. He hears that Chanah died and he marries her maternal sister, Avigayil
6. He hears that they are alive
 - He may be married to Sarah, Devorah and Chanah

יבמות יב – ייה

פרק י: משנה ב

נִסְתַּעַל עַל פִּי בֵּית דִּין, תִּצָּא, וּפְטוּרָה מִן הַקָּרְבָּן.
לֹא נִסְתַּעַל עַל פִּי בֵּית דִּין, תִּצָּא, וְחֵיבַת בְּקָרְבָּן.
יָפָה כַּח בֵּית דִּין, שְׁפוּטָרָה מִן הַקָּרְבָּן.
הוֹרוּהָ בֵּית דִּין לְנִשְׂאָ, וְהִלְכָה וְקִלְקְלָה,
חֵיבַת בְּקָרְבָּן, שֶׁלֹא הִתִּירוּהָ אֶלָּא לְנִשְׂאָ.

פרק י: משנה ג

הָאִשָּׁה שֶׁהִלְדָּ בַעֲלָהּ וּבְנָה לְמַדִּינַת הָיִם,
וּבָאוּ וְאָמְרוּ לָהּ: "מֵת בַּעֲלָךְ וְאַחֵר כָּךְ מֵת בְּנֶדֶךְ", וְנִשְׂאָתָ,
וְאַחֵר כָּךְ אָמְרוּ לָהּ: "חֲלוּף הָיוּ הַדְּבָרִים",
תִּצָּא, וְהוֹלֵד רִאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן מִמֶּזֶר.
אָמְרוּ לָהּ: "מֵת בְּנֶדֶךְ וְאַחֵר כָּךְ מֵת בַּעֲלָךְ", וְנִתְיַבְּמָה,
וְאַחֵר כָּךְ אָמְרוּ לָהּ: "חֲלוּף הָיוּ הַדְּבָרִים",
תִּצָּא, וְהוֹלֵד רִאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן מִמֶּזֶר.
אָמְרוּ לָהּ: "מֵת בַּעֲלָךְ", וְנִסְתַּעַל, וְאַחֵר כָּךְ אָמְרוּ לָהּ: "קִיָּם הָיָה, וּמֵת",
תִּצָּא, וְהוֹלֵד רִאשׁוֹן מִמֶּזֶר, וְהָאֲחֵרוֹן אֵינוֹ מִמֶּזֶר.
אָמְרוּ לָהּ: "מֵת בַּעֲלָךְ", וְנִתְקַדְּשָׁה, וְאַחֵר כָּךְ בָּא בַּעֲלָהּ,
מִתְּרַת לַחֲזוֹר לוֹ.
אִף עַל פִּי שְׁנֵיתָן לֵה אַחֲרוֹן גֹּט, לֹא פְסָלָהּ מִן הַכֹּהֲנָה.
אֵת זֶה דִּרְשׁ **רַבִּי אֱלֶעָזָר בֶּן מֹתִיָּא**:
"וְאִשָּׁה גְרוּשָׁה מֵאִשָּׁה" (וּיִקְרָא כֹא) – וְלֹא מֵאִישׁ שְׂאִינוֹ אִשָּׁה.

פרק י: משנה ד

מִי שֶׁהִלְכָה אֶשְׁתּוֹ לְמַדִּינַת הָיִם, וּבָאוּ וְאָמְרוּ לוֹ: "מֵתָה אֶשְׁתֶּךָ",
וְנִשְׂאָ אֶת אַחֻתָּהּ, וְאַחֵר כָּךְ בָּאת אֶשְׁתּוֹ, מִתְּרַת לַחֲזוֹר לוֹ.
הוּא מִתֵּר בְּקִרְוֹבוֹת שְׁנִיָּה, וּשְׁנִיָּה מִתְּרַת בְּקִרְוֵיו.
וְאִם מֵתָה רִאשׁוֹנָה, מִתֵּר בְּשְׁנִיָּה.
אָמְרוּ לוֹ: "מֵתָה אֶשְׁתֶּךָ", וְנִשְׂאָ אֶת אַחֻתָּהּ,
וְאַחֵר כָּךְ אָמְרוּ לוֹ: "קִיָּמָה הָיְתָה, וּמֵתָה"
הוֹלֵד רִאשׁוֹן מִמֶּזֶר, וְהָאֲחֵרוֹן אֵינוֹ מִמֶּזֶר.
רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר: כָּל שְׁפוֹסֵל עַל יְדֵי אַחֲרִים, פּוֹסֵל עַל יְדֵי עַצְמוֹ,
וְכָל שְׂאִין פּוֹסֵל עַל יְדֵי אַחֲרִים, אֵינוֹ פּוֹסֵל עַל יְדֵי עַצְמוֹ.

פרק י: משנה ה

אָמְרוּ לוֹ: "מֵתָה אֶשְׁתְּךָ", וְנָשָׂא אַחֲוֹתָהּ מֵאָבִיהָ,
"מֵתָה", וְנָשָׂא אַחֲוֹתָהּ מֵאִמָּהּ,
"מֵתָה", וְנָשָׂא אַחֲוֹתָהּ מֵאָבִיהָ,
"מֵתָה", וְנָשָׂא אַחֲוֹתָהּ מֵאִמָּהּ,
וְנִמְצְאוּ כָּלן קִימוֹת,
מֵתָר בְּרֵאשׁוֹנָה, בְּשִׁלְיִשִּׁית, וּבַחֲמִישִׁית, וּפּוֹטְרוֹת צְרוּתִיהֶן,
וְאֶסּוּר בְּשִׁנְיָהּ וּבְרַב־יַעֲיִית, וְאִין בִּיאַת אַחַת מֵהֶן פּוֹטְרַת צְרָתָהּ.
וְאִם בָּא עַל הַשִּׁנְיָה לְאַחֵר מִיַּתֵּת הָרֵאשׁוֹנָה,
מֵתָר בְּשִׁנְיָהּ וּבְרַב־יַעֲיִית, וּפּוֹטְרוֹת צְרוּתִיהֶן,
וְאֶסּוּר בְּשִׁלְיִשִּׁית וּבַחֲמִישִׁית, וְאִין בִּיאַת אַחַת מֵהֶן פּוֹטְרַת צְרָתָהּ.

יבמות יו – יט

פרק י: משנה ו

בן תשע שנים ויום אחד:
הוא פוסל על ידי אחיו, והאחים פוסלין על ידו,
אלא שהוא פוסל תחלה, והאחין פוסלין תחלה וסוף.
כיצד? בן תשע שנים ויום אחד שבא על יבמתו, פסל על ידי אחיו.
באו עליה אחיו, ועשו בה מאמר, נתנו גט או חלצו, פסלו על ידו.

פרק י: משנה ז

בן תשע שנים ויום אחד שבא על יבמתו,
ואחר כך בא עליה אחיו שהוא בן תשע שנים ויום אחד, פסל על ידו.
רבי שמעון אומר: לא פסל.

פרק י: משנה ח

בן תשע שנים ויום אחד שבא על יבמתו, ואחר כך בא על צרתה,
פסל על ידי עצמו.
רבי שמעון אומר: לא פסל.
בן תשע שנים ויום אחד שבא על יבמתו, ומת, חולצת ולא מתיבמת.
נשא אשה ומת, הרי זו פטורה.

פרק י: משנה ט

בן תשע שנים ויום אחד שבא על יבמתו,
ומשהגדיל נשא אשה אחרת ומת,
אם לא ידע את הראשונה משהגדיל,
הראשונה חולצת ולא מתיבמת, והשנייה או חולצת או מתיבמת.
רבי שמעון אומר: מיבם לאיזו שירצה, וחולץ לשניה.
אחד שהוא בן תשע שנים ויום אחד,
ואחד שהוא בן עשרים שנה שלא הביא שתי שערות.

יבמות יא:א – יא:ד

פרק יא: משנה א

נושאין על האנוסה ועל המפתה.
האונס והמפתה על הנשואה, חייב.
נושא אדם אנוסת אביו ומפתת אביו, אנוסת בנו ומפתת בנו.
רבי יהודה אוסר באנוסת אביו ומפתת אביו.

פרק יא: משנה ב

הגיוורת שנתגירו בניה עמה, לא חולצין ולא מיבמין,
אפלו הורתו של ראשון שלא בקדשה ולדתו בקדשה,
והשני הורתו ולדתו בקדשה.
וכן שפחה שנשתחררו בניה עמה.

פרק יא: משנה ג

חמש נשים שנתערבו ולדותיהן, הגדילו התערבות ונשאו נשים ומתו,
ארבעה חולצין לאחת, ואחד מיבם אותה.
הוא ושלשה חולצים לאחת, ואחד מיבם.
נמצאו ארבע חליצות ויבום לכל אחת ואחת.

פרק יא: משנה ד

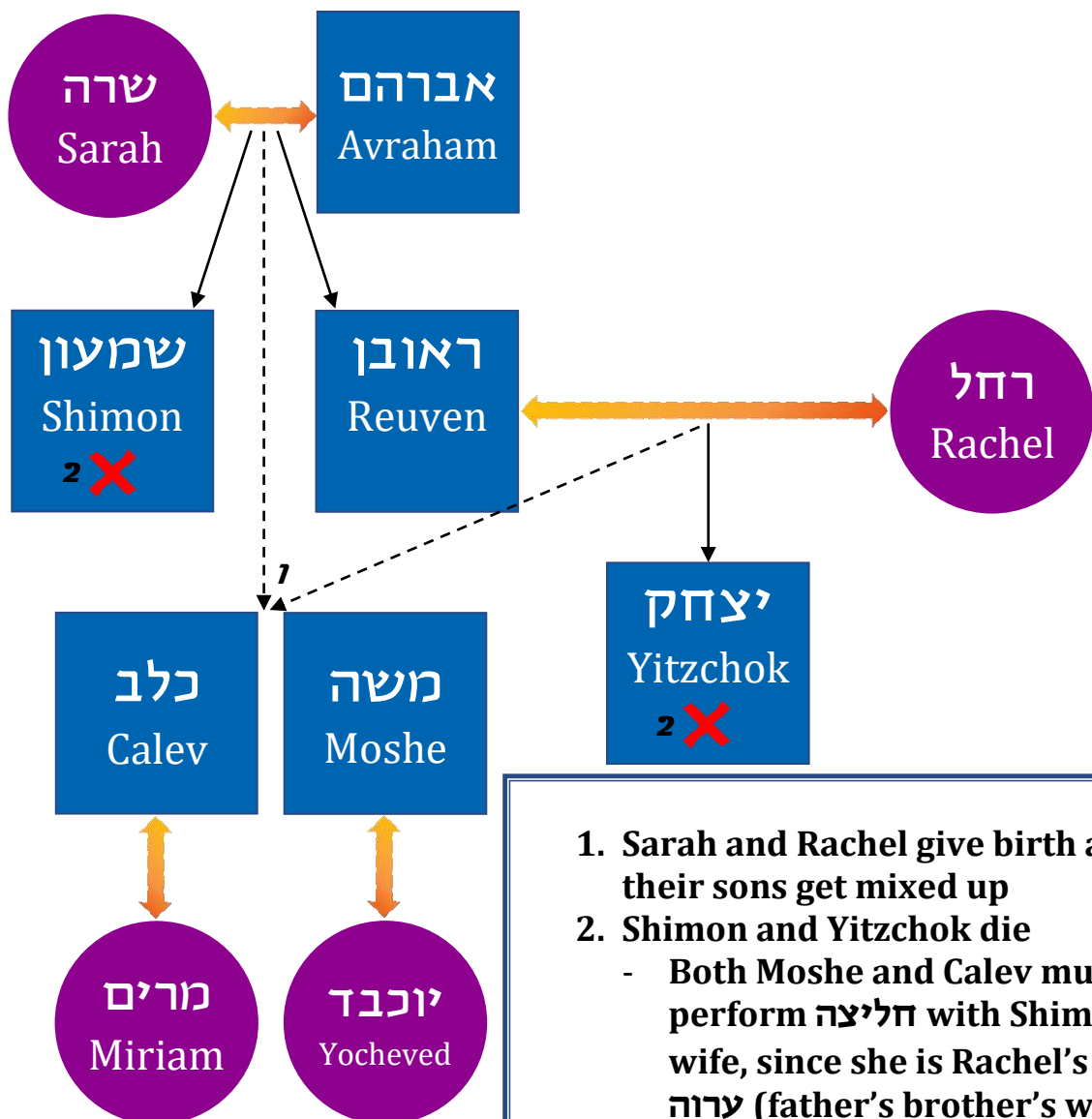
האשה שנתערב ולדה בולד כלתה, הגדילו התערבות, ונשאו נשים, ומתו,
בני הכלה חולצין ולא מיבמין,
שהוא ספק אשת אחיו, ספק אשת אחי אביו.
ובני הזקנה, או חולצין או מיבמין,
שהוא ספק אשת אחיו, ואשת בן אחיו.
מתו הפשרים, בני התערבות לבני הזקנה חולצין ולא מיבמין,
שהוא ספק אשת אחיו, ואשת אחי אביו,
ובני הכלה, אחד חולץ ואחד מיבם.

TIME 4 MISHNA

diagrams

יבמות

י"א:ד "ולדה בולד כלתה, ומתו הכשרים" י"א:ד

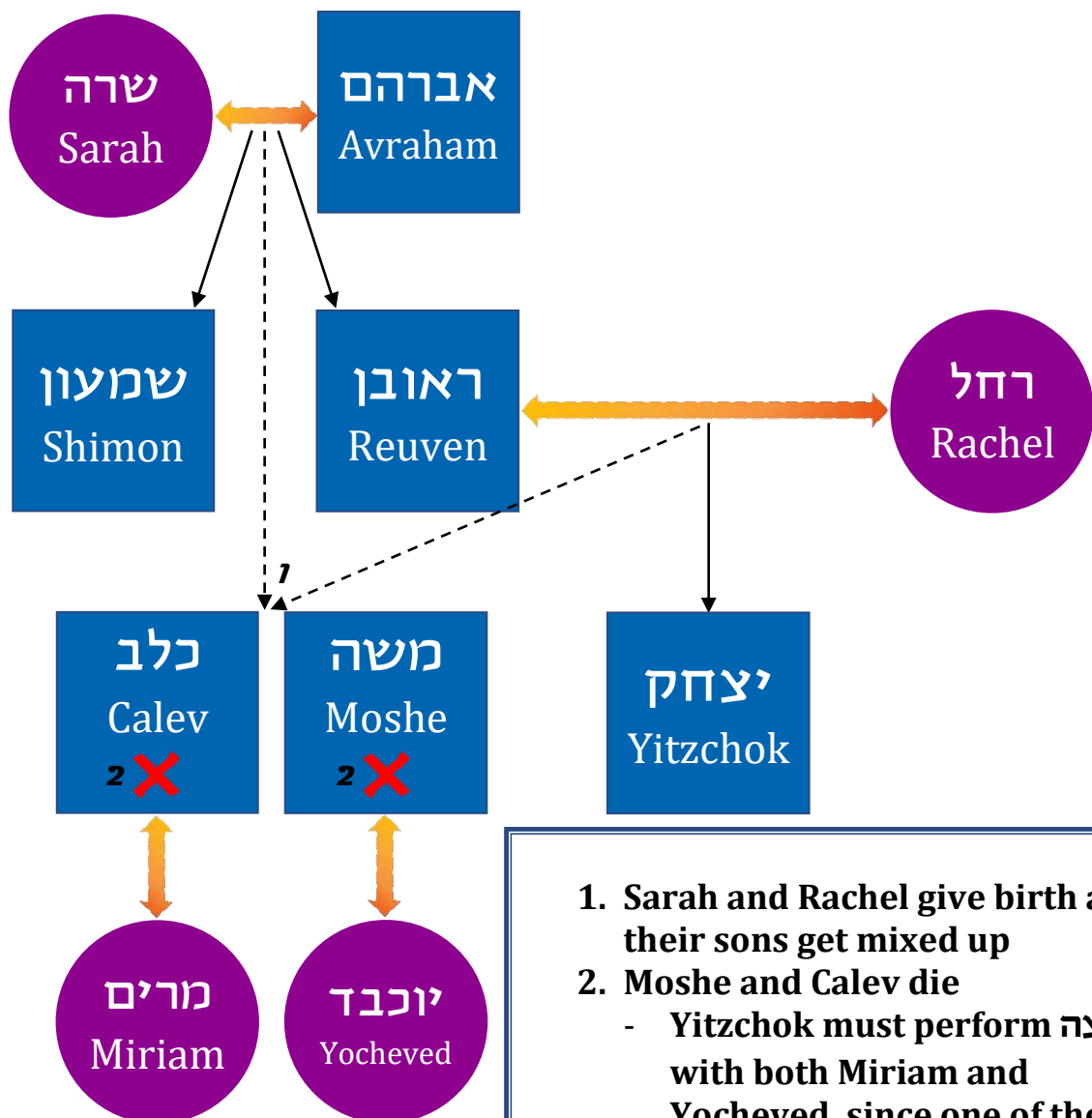
1. Sarah and Rachel give birth and their sons get mixed up
2. Shimon and Yitzchok die
 - Both Moshe and Calev must perform חליצה with Shimon's wife, since she is Rachel's son's ערוה (father's brother's wife).
 - Either Moshe or Calev must perform חליצה on one of the יבמות, and the other one may perform יבום, since each one is either his שומרת יבם or his brother's son's wife

TIME 4 MISHNA

diagrams

יבמות

י"א:ד "ולדה בולד כלתה, ומתו" י"א:ד

1. Sarah and Rachel give birth and their sons get mixed up
2. Moshe and Calev die
 - Yitzchok must perform חליצה with both Miriam and Yocheved, since one of them is his father's brother's wife (ערוה)
 - Shimon may perform יבום with Miriam and Yocheved, since each one is either his שומרת יבם or his brother's son's wife

יבמות יאה – יבא

פרק יא: משנה ה

כִּהְנִית שְׁנֵתֶּרֶב וְלִדָּה בִּלְדָּה שִׁפְחָתָה:
הָרִי אֵלּוּ אוֹכְלִים בְּתֵרוֹמָה, וְחוֹלְקִים חֶלֶק אֶחָד בַּגֶּרֶן;
וְאֵינָן מְטַמְּאִין לְמֵתִים;
וְאֵין נוֹשְׂאִין נָשִׁים, בֵּין כְּשֵׁרוֹת בֵּין פְּסוּלוֹת.
הַגְדִּילוּ הַתְּעַרְבוֹת, וְשִׁחְרְרוּ זֶה אֶת זֶה:
נוֹשְׂאִין נָשִׁים רְאוּיֹת לַכֶּהֱנָה;
וְאֵינָן מְטַמְּאִין לְמֵתִים, וְאִם נִטְמְאוּ, אֵינָן סוֹפְגִין אֶת הָאֲרֻבָּעִים;
וְאֵינָן אוֹכְלִים בְּתֵרוֹמָה, וְאִם אָכְלוּ, אֵינָן מְשַׁלְּמִין קָרֶן וְחֻמֶּשׁ;
וְאֵינָן חוֹלְקִין עַל הַגֶּרֶן,
וּמוֹכְרִין אֶת הַתְּרוֹמָה וְהַדָּמִים שְׁלֵהֶם;
וְאֵינָן חוֹלְקִים בְּקִדְּשֵׁי הַמִּקְדָּשׁ, וְאֵין נוֹתְנִין לָהֶם קִדָּשִׁים;
וְאֵין מוֹצִיִּאִין שְׁלֵהֶם מִיָּדָם,
וּפְטוּרִין מִן הַזֵּרֵעַ וּמִן הַלְּחִיִּים וּמִן הַקֶּבֶה,
וּבְכוֹרוֹ יֵהָא רוּעָה עַד שִׁסְתָּאב;
וְנוֹתְנִין עָלָיו חֲמֵרִי כֶהֱנִים וְחֲמֵרִי יִשְׂרָאֵלִים.

פרק יא: משנה ו

מִי שֶׁלֹּא שָׁהֲתָה אַחֵר בַּעֲלָה שְׁלִשָּׁה חֳדָשִׁים וְנִשְׁאֲתָה, וְיִלְדָּה,
וְאֵין יָדוּעַ אִם בֶּן תִּשְׁעָה לְרֵאשׁוֹן אִם בֶּן שִׁבְעָה לְאַחֲרוֹן:
הָיוּ לָהּ בָּנִים מִן הָרֵאשׁוֹן וּבָנִים מִן הַשֵּׁנִי, חוֹלְצִין וְלֹא מִיַּבְמִין.
וְכֵן הוּא לָהֶם חוֹלֵץ וְלֹא מִיַּבֵּם.
הָיוּ לוֹ אֲחִים מִן הָרֵאשׁוֹן וְאֲחִים מִן הַשֵּׁנִי שֶׁלֹּא מֵאוֹתָהּ הָאִם,
הוּא חוֹלֵץ וּמִיַּבֵּם, וְהֵם, אֶחָד חוֹלֵץ וְאֶחָד מִיַּבֵּם.

פרק יא: משנה ז

הָיָה אֶחָד יִשְׂרָאֵל וְאֶחָד כֹּהֵן;
נוֹשֵׂא אִשָּׁה רְאוּיָה לְכֹהֵן;
וְאֵינוּ מְטַמֵּא לְמִתִּים, וְאִם נָטְמָא, אֵינוּ סוֹפֵג אֶת הָאֲרֻבָּעִים;
וְאֵינוּ אוֹכֵל בְּתֵרוּמָה, וְאִם אָכַל, אֵינוּ מְשַׁלֵּם קָרֶן וְחֻמָּשׁ;
וְאֵינוּ חוֹלֵק עַל הַגֶּרֶן,
וּמוֹכֵר הַתֵּרוּמָה, וְהַדָּמִים שָׁלוּ;
וְאֵינוּ חוֹלֵק בְּקִדְשֵׁי הַמִּקְדָּשׁ, וְאִין נוֹתְנִים לוֹ אֶת הַקִּדְשִׁים;
וְאִין מוֹצִיאִין אֶת שָׁלוּ מִיָּדוֹ,
וּפְטוֹר מִן הַזֵּרֵעַ וְהַלְחִיִּים וְהַקֶּבֶה,
וּבְכוּרוֹ יֵהָא רוּעָה עַד שִׁסְתָּאב;
וְנוֹתְנִין עָלָיו חֲמֵרֵי כֹהֲנִים וְחֲמֵרֵי יִשְׂרָאֵלִים.
הָיוּ שְׁנֵיהֶם כֹּהֲנִים:
הוּא אוֹנֵן עֲלֵיהֶם, וְהֵם אוֹנְנִים עָלָיו;
הוּא אֵינוּ מְטַמֵּא לָהֶם, וְהֵם אֵינָן מְטַמְּאִין לוֹ;
הוּא אֵינוּ יוֹרֵשׁ אוֹתָן, אֲבָל הֵם יוֹרְשִׁין אוֹתוֹ;
וּפְטוֹר עַל מִכְתּוֹ וְעַל קִלְלָתוֹ שֶׁל זֶה וְשֶׁל זֶה;
וְעוֹלָה בְּמִשְׁמֵרוֹ שֶׁל זֶה וְשֶׁל זֶה, וְאֵינוּ חוֹלֵק,
אִם הָיוּ שְׁנֵיהֶם בְּמִשְׁמֵר אֶחָד, נוֹטֵל חֵלֶק אֶחָד.

פרק יב: משנה א

מִצּוֹת חֲלִיצָה בְּשִׁלְשָׁה דִּינִין, וְאֶפְלוּ שְׁלֹשָׁתָן הַדִּיּוֹטוֹת.
חֲלִיצָה בְּמִנְעַל, חֲלִיצָתָהּ בְּשָׂרָה.
בְּאַנְפִּילִין, חֲלִיצָתָהּ פְּסוּלָה.
בְּסַנְדָּל שֵׁישׁ לוֹ עֶקֶב, בְּשָׂרָה,
וְשֵׂאִין לוֹ עֶקֶב, פְּסוּל.
מִן הָאֲרֻבָּה וּלְמִטָּה, חֲלִיצָתָהּ בְּשָׂרָה,
מִן הָאֲרֻבָּה וּלְמַעְלָה, חֲלִיצָתָהּ פְּסוּלָה.

TIME 4 MISHNA

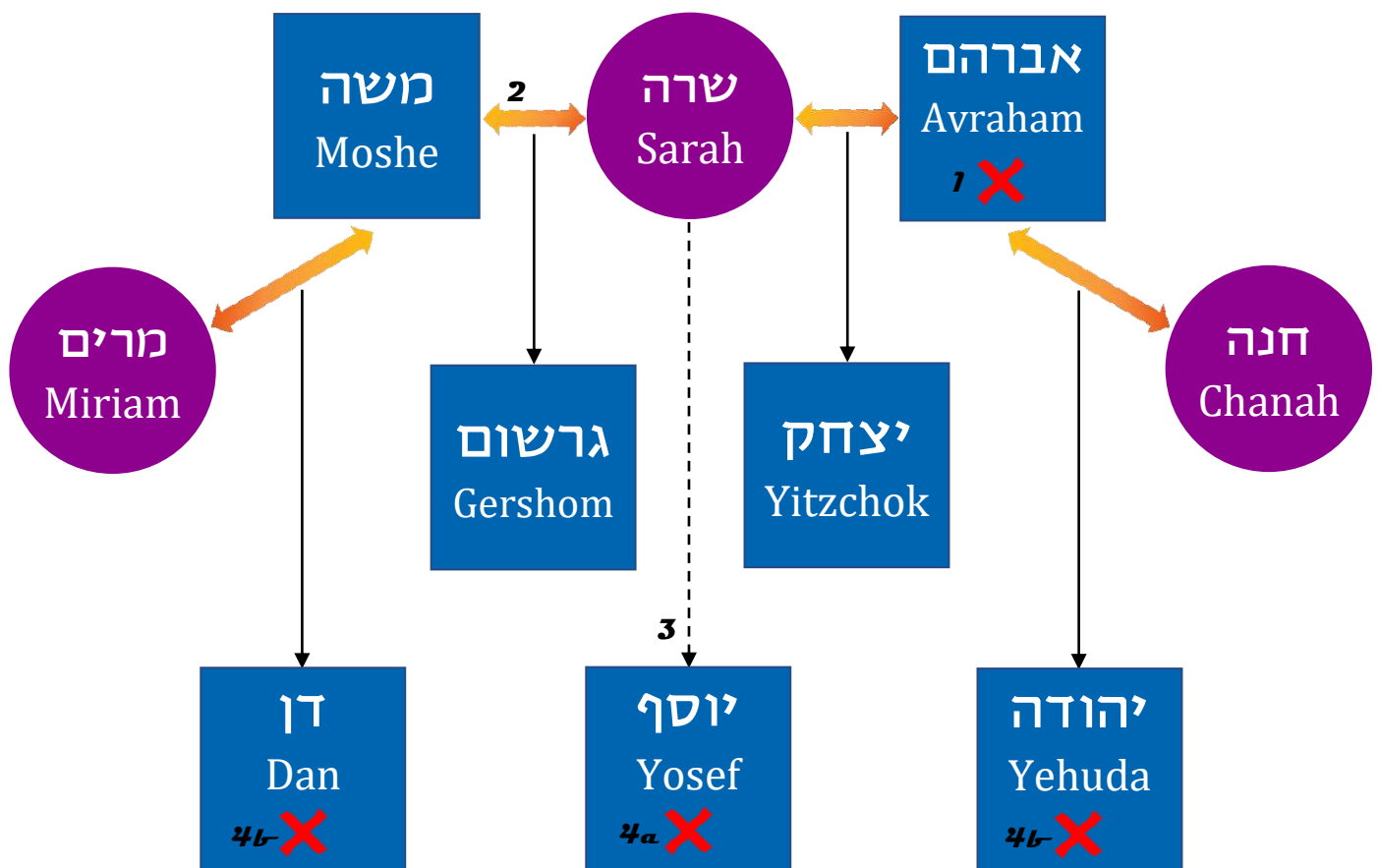
diagrams

יבמות

י"א:

"היו לו אחים...שלא מאותה האם"

י"א:

1. Avraham dies or divorces Sarah
2. Sarah marries Moshe within 3 months of separating from Avraham
3. Sarah gives birth to Yosef after being married to Moshe for 7 months, and it's unknown whether his father is Avraham or Moshe
- 4a. Yosef dies
 - Yehuda or Dan may perform יבום with Yosef's wife, since she's either their שומרת יבם or not related
- 4b. Yehuda or Dan die
 - Yosef may perform יבום with their wife, since she's either his שומרת יבם or not related

TIME 4 MISHNA

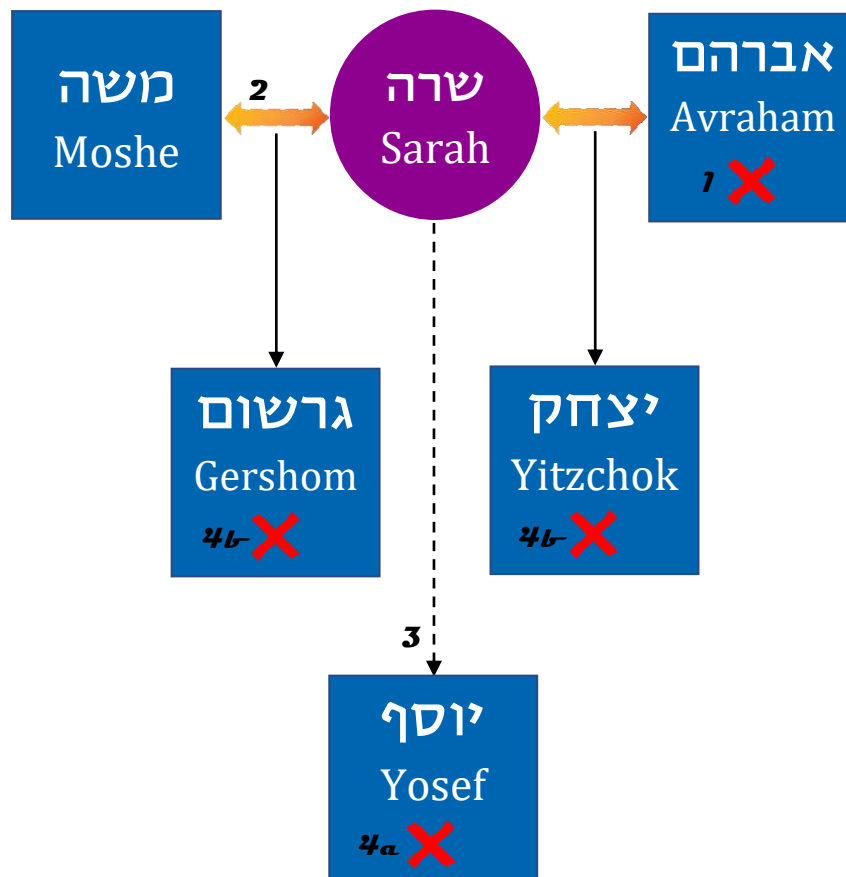
diagrams

יבמות

י"א:

"מי שלא שהתה אחר בעלה"

י"א:

1. Avraham dies or divorces Sarah
2. Sarah marries Moshe within 3 months of separating from Avraham
3. Sarah gives birth to Yosef after being married to Moshe for 7 months, and it's unknown whether his father is Avraham or Moshe
- 4a. Yosef dies
 - Yitzchak and Gershom must perform חליצה on Yosef's wife, since she could be their maternal brother's wife
- 4b. Yitzchak or Gershom dies
 - Yosef must perform חליצה on their wife

יבמות יב:ב – יב:ה

פרק יב: משנה ב

חֲלֻצָה בְּסַנְדֵּל שְׁאִינוֹ שָׁלוֹ, אוֹ בְּסַנְדֵּל שֶׁל עֵץ, אוֹ בְּשֵׁל שְׁמוֹאל בְּיָמִין,
חֲלִיצָתָה כְּשֶׁרָה.
חֲלֻצָה בְּגָדוֹל שֶׁהוּא יָכוֹל לְהִלּוֹךְ בּוֹ, אוֹ בְּקֶטֶן שֶׁהוּא חוֹפֶה אֶת רֵב רִגְלוֹ,
חֲלִיצָתָה כְּשֶׁרָה.
חֲלֻצָה בְּלִילָה, חֲלִיצָתָה כְּשֶׁרָה, וְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר פּוֹסֵל.
בְּשִׁמְאֹל, חֲלִיצָתָה פְּסוּלָה, וְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר מְכַשֵּׁיר.

פרק יב: משנה ג

חֲלֻצָה וְרִקְקָה, אֲבָל לֹא קִרְאָה, חֲלִיצָתָה כְּשֶׁרָה.
קִרְאָה וְרִקְקָה, אֲבָל לֹא חֲלֻצָה, חֲלִיצָתָה פְּסוּלָה.
חֲלֻצָה וְקִרְאָה, אֲבָל לֹא רִקְקָה,
רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר: חֲלִיצָתָה פְּסוּלָה, רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר: חֲלִיצָתָה כְּשֶׁרָה.
אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר: "כִּכָּה יַעֲשֶׂה" (דְּבָרִים כה), כָּל דֹּבַר שֶׁהוּא מַעֲשֶׂה, מְעַבֵּב.
אָמַר לוֹ רַבִּי עֲקִיבָא: מִשֵּׁם רֵאִיָּה?
"כִּכָּה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ", כָּל דֹּבַר שֶׁהוּא מַעֲשֶׂה בְּאִישׁ.

פרק יב: משנה ד

הַחֲרֵשׁ שֶׁנֶּחֱלַע וְהַחֲרֹשֶׁת שֶׁחֲלָצָה, וְהַחוֹלְצֵת לְקֶטֶן, חֲלִיצָתָה פְּסוּלָה.
קֶטְנָה שֶׁחֲלָצָה, תִּחְלַע מִשְׁתַּגְּדִיל. וְאִם לֹא חֲלָצָה, חֲלִיצָתָה פְּסוּלָה.

פרק יב: משנה ה

חֲלֻצָה בְּשָׁנִים, אוֹ בְּשִׁלְשָׁה, וְנִמְצָא אַחַד מֵהֶן קָרוֹב אוֹ פְּסוּל,
חֲלִיצָתָה פְּסוּלָה.
רַבִּי שְׁמַעוֹן וְרַבִּי יוֹחָנָן הַסַּנְדֵּלָר מְכַשִּׁירִין.
וּמַעֲשֶׂה בְּאַחַד שֶׁחֲלַע בֵּינוֹ לְבֵינָה בְּבֵית הָאִסוּרִין,
וּבֹא מַעֲשֶׂה לְפָנֵי רַבִּי עֲקִיבָא וְהַכְשִׁיר.

יבמות יב:ו – יג:ג

פרק יב: משנה ו

מצות חליצה:

בא הוא ויבמתו לבית דין, והן משיאין לו עצה ההוגנת לו, שנאמר: "וקראו לו זקני עירו ודברו אליו" (דברים כה). והיא אומרת: "מאן יבמי להקים לאחיו שם בישראל, לא אבה יבמי". והוא אומר: "לא חפצתי לקחתה". ובלשון הקדש היו אומרים. ונגשה יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו וירקה בפניו, רק הנראה לדינים. וענתה ואמרה: "ככה יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית אחיו", עד כאן היו מקרין. וכשהקרא רבי הרקנוס תחת האלה בכפר עיטם וגמר את כל הפרשה, החזקו להיות גומרין כל הפרשה. ונקרא שמו בישראל בית חלוע הנעל. מצוה בדינין, ולא מצוה בתלמידים. **רבי יהודה** אומר: מצוה על כל העומדים שם לומר: "חלוע הנעל, חלוע הנעל, חלוע הנעל".

פרק יג: משנה א

בית שמאי אומרים: אין ממאנין אלא ארוסות, **ובית הלל** אומרים: ארוסות ונשואות. **בית שמאי** אומרים: בבעל ולא ביבם, **ובית הלל** אומרים: בבעל וביבם. **בית שמאי** אומרים: בפניו, **ובית הלל** אומרים: בפניו ושלא בפניו. **בית שמאי** אומרים: בבית דין, **ובית הלל** אומרים: בבית דין ושלא בבית דין. אמרו להן בית הלל לבית שמאי: ממאנת והיא קטנה, אפלו ארבעה וחמשה פעמים. אמרו להן בית שמאי: אין בנות ישראל הפקר, אלא ממאנת וממתנת עד שתגדיל, ותמאן ותנשא.

פרק יג: משנה ב

איזו היא קטנה שצריכה למאן? כל שהשיאוה אמה ואחיה לדעתה.

השיאוה שלא לדעתה, אינה צריכה למאן.

רבי חנינא בן אנטיגנוס אומר:

כל תינוקת שאינה יכולה לשמור קדושיה, אינה צריכה למאן.

רבי אליעזר אומר: אין מעשה קטנה כלום, אלא כמפתה.

בת ישראל לכהן, לא תאכל בתרומה. בת כהן לישראל, תאכל בתרומה.

פרק יג: משנה ג

רבי אליעזר בן יעקב אומר: כל עכבה שהיא מן האיש, כאלו היא אשתו.

וכל עכבה שאינה מן האיש, כאלו אינה אשתו.

יבמות יג:ד – יג:ז

פרק יג: משנה ד

הממאנת באיש, הוא מתר בקרובותיה, והיא מתרת בקרוביו, ולא פסלה מן הפהנה. נתן לה גט, הוא אסור בקרובותיה, והיא אסורה בקרוביו, ופסלה מן הפהנה. נתן לה גט והחזירה, מאנה בו ונשאת לאחר ונתארמלה או נתגרשה, מתרת לחזור לו. מאנה בו והחזירה, נתן לה גט ונשאת לאחר ונתארמלה או נתגרשה, אסורה לחזור לו. זה הכלל: גט אחר מאון, אסורה לחזור לו. מאון אחר גט, מתרת לחזור לו.

פרק יג: משנה ה

הממאנת באיש ונשאת לאחר וגרשה, לאחר ומאנה בו, לאחר וגרשה, לאחר ומאנה בו, כל שיצאת הימנו בגט, אסורה לחזור לו. במאון, מתרת לחזור לו.

פרק יג: משנה ו

המגרש את האשה והחזירה, מתרת ליבם. **ורבי אליעזר** אוסר. וכן המגרש את היתומה והחזירה, מתרת ליבם. **ורבי אליעזר** אוסר. קטנה שהשיאה אביה ונתגרשה, פיתומה בחיי האב. החזירה, דברי הכל, אסורה ליבם.

פרק יג: משנה ז

שני אחין נשואין לשתי אחיות יתומות קטנות, ומת בעלה של אחת מהן, תצא משום אחות אשה. וכן שתי חרשות גדולה וקטנה, מת בעלה של קטנה, תצא הקטנה משום אחות אשה. מת בעלה של גדולה, **רבי אליעזר** אומר: מלמדן את הקטנה שתמאן בו. **רבן גמליאל** אומר: אם מאנה, מאנה, ואם לאו, תמתין עד שתגדיל, ותצא הלזו משום אחות אשה. **רבי יהושע** אומר: אי לו על אשתו, ואי לו על אשת אחיו. מוציא את אשתו בגט, ואשת אחיו בחליצה.

יבמות יג:ח – יג:יא

פרק יג: משנה ח

מִי שֶׁהָיָה נָשׁוּי לְשִׁתִּי יְתוּמוֹת קְטָנוֹת, וּמֵת,
בִּיאָתָהּ אוֹ חֲלִיצָתָהּ שֶׁל אַחַת מֵהֶן פּוֹטֶרֶת צָרְתָּהּ.
וְכֵן שְׁתֵּי חֲרָשׁוֹת.
קְטָנָה וְחֲרָשָׁת, אֵין בִּיאָת אַחַת מֵהֶן פּוֹטֶרֶת צָרְתָּהּ.
פְּקֻחָת וְחֲרָשָׁת, בִּיאָת הַפְּקֻחָת פּוֹטֶרֶת אֶת הַחֲרָשָׁת,
וְאֵין בִּיאָת הַחֲרָשָׁת פּוֹטֶרֶת אֶת הַפְּקֻחָת.
גְּדוּלָּה וְקְטָנָה, בִּיאָת הַגְּדוּלָּה פּוֹטֶרֶת אֶת הַקְּטָנָה,
וְאֵין בִּיאָת הַקְּטָנָה פּוֹטֶרֶת אֶת הַגְּדוּלָּה.

פרק יג: משנה ט

מִי שֶׁהָיָה נָשׁוּי לְשִׁתִּי יְתוּמוֹת קְטָנוֹת, וּמֵת,
בָּא יָבָם עַל הָרֵאשׁוֹנָה, וְחָזַר וּבָא עַל הַשְּׁנִיָּה,
אוֹ שֶׁבֵּא אַחִיו עַל הַשְּׁנִיָּה, לֹא פָסַל אֶת הָרֵאשׁוֹנָה.
וְכֵן שְׁתֵּי חֲרָשׁוֹת.
קְטָנָה וְחֲרָשָׁת, בָּא יָבָם עַל הַקְּטָנָה, וְחָזַר וּבָא עַל הַחֲרָשָׁת,
אוֹ שֶׁבֵּא אַחִיו עַל הַחֲרָשָׁת, לֹא פָסַל אֶת הַקְּטָנָה.
בָּא יָבָם עַל הַחֲרָשָׁת, וְחָזַר וּבָא עַל הַקְּטָנָה,
אוֹ שֶׁבֵּא אַחִיו עַל הַקְּטָנָה, פָּסַל אֶת הַחֲרָשָׁת.

פרק יג: משנה י

פְּקֻחָת וְחֲרָשָׁת, בָּא יָבָם עַל הַפְּקֻחָת, וְחָזַר וּבָא עַל הַחֲרָשָׁת,
אוֹ שֶׁבֵּא אַחִיו עַל הַחֲרָשָׁת, לֹא פָסַל אֶת הַפְּקֻחָת.
בָּא יָבָם עַל הַחֲרָשָׁת וְחָזַר וּבָא עַל הַפְּקֻחָת,
אוֹ שֶׁבֵּא אַחִיו עַל הַפְּקֻחָת, פָּסַל אֶת הַחֲרָשָׁת.

פרק יג: משנה יא

גְּדוּלָּה וְקְטָנָה, בָּא יָבָם עַל הַגְּדוּלָּה, וְחָזַר וּבָא עַל הַקְּטָנָה,
אוֹ שֶׁבֵּא אַחִיו עַל הַקְּטָנָה, לֹא פָסַל אֶת הַגְּדוּלָּה.
בָּא יָבָם עַל הַקְּטָנָה, וְחָזַר וּבָא עַל הַגְּדוּלָּה,
אוֹ שֶׁבֵּא אַחִיו עַל הַגְּדוּלָּה, פָּסַל אֶת הַקְּטָנָה.
רַבִּי אֱלֶעָזָר אָמַר: מִלְּמַדִּין הַקְּטָנָה שֶׁתִּמָּאן בּוֹ.

יבמות יג:יב – יד:ב

פרק יג: משנה יב

יבם קטן שבא על יבמה קטנה, יגדלו זה עם זה.
בא על יבמה גדולה, תגדלנו.
היבמה שאמרה בתוך שלשים יום: "לא נבעלתי", כופין אותו שיחלע לה.
לאחר שלשים יום, מבקשים הימנו שיחלע לה.
ובזמן שהוא מודה, אפלו לאחר שנים עשר חדש כופין אותו שיחלע לה.

פרק יג: משנה יג

הנודרת הנאה מיבמה בחיי בעלה, כופין אותו שיחלע לה.
לאחר מיתת בעלה, מבקשין הימנו שיחלע לה.
ואם נתכונה לכך, אפלו בחיי בעלה, מבקשין הימנו שיחלע לה.

פרק יד: משנה א

חרש שנשא פקחת, ופקח שנשא חרשת,
אם רצה יוציא, ואם רצה יקים.
כשם שהוא כונס ברמיזה, כך הוא מוציא ברמיזה.
פקח שנשא פקחת, ונתחרשה, אם רצה יוציא, ואם רצה יקים.
נשתטית, לא יוציא. נתחרש הוא או נשתטה, אינו מוציא עולמית.
אמר **רבי יוחנן בן נורי**:
מפני מה האשה שנתחרשה יוצאה, והאיש שנתחרש אינו מוציא?
אמרו לו: אינו דומה האיש המגרש לאשה מתגרשת,
שהאשה יוצאה לרצונה ושלא לרצונה, והאיש אינו מוציא אלא לרצונו.

פרק יד: משנה ב

העיד רבי יוחנן בן גדידה
על החרשת שהשיאה אביה, שהיא יוצאה בגט.
אמרו לו: אף זו כיוצא בה.

TIME 4 MISHNA

mishna text

יבמות יד:ג – יד:ו

פרק יד: משנה ג

שְׁנֵי אֲחִים חֲרָשִׁים:
נְשׂוּאִים לְשֵׁתֵי אֲחִיּוֹת חֲרָשׁוֹת, או לְשֵׁתֵי אֲחִיּוֹת פְּקָחוֹת,
או לְשֵׁתֵי אֲחִיּוֹת – אַחַת חֲרָשֶׁת וְאַחַת פְּקָחָה,
או שְׁתֵּי אֲחִיּוֹת חֲרָשׁוֹת:
נְשׂוּאוֹת לְשְׁנֵי אֲחִים פְּקָחִים, או לְשְׁנֵי אֲחִים חֲרָשִׁין,
או לְשְׁנֵי אֶחָד – אֶחָד חֲרָשׁ וְאַחַד פְּקָח,
הָרִי אֵלָיו פְּטוּרוֹת מִן הַחֲלִיצָה וּמִן הַיָּבוּם.
וְאִם הָיוּ נְכָרִיּוֹת, יִכְנָסוּ,
וְאִם רָצוּ לְהוֹצִיא, יוֹצִיאוּ.

פרק יד: משנה ד

שְׁנֵי אֲחִים – אֶחָד חֲרָשׁ וְאַחַד פְּקָח, נְשׂוּאִים לְשֵׁתֵי אֲחִיּוֹת פְּקָחוֹת:
מִת חֲרָשׁ בְּעַל הַפְּקָחָה, מָה יַעֲשֶׂה פְּקָח בְּעַל הַפְּקָחָה?
תֵּצֵא מִשּׁוּם אַחֻת אִשָּׁה.
מִת פְּקָח בְּעַל הַפְּקָחָה, מָה יַעֲשֶׂה חֲרָשׁ בְּעַל פְּקָחָה?
מוֹצִיא אֶשְׁתּוֹ בִּגְט, וְאִשְׁתּוֹ אֶחָיו אֲסוּרָה לְעוֹלָם.

פרק יד: משנה ה

שְׁנֵי אֲחִים פְּקָחִים נְשׂוּאִים לְשֵׁתֵי אֲחִיּוֹת – אַחַת חֲרָשֶׁת וְאַחַת פְּקָחָה:
מִת פְּקָח בְּעַל חֲרָשֶׁת, מָה יַעֲשֶׂה פְּקָח בְּעַל פְּקָחָה?
תֵּצֵא מִשּׁוּם אַחֻת אִשָּׁה.
מִת פְּקָח בְּעַל פְּקָחָה, מָה יַעֲשֶׂה פְּקָח בְּעַל הַחֲרָשֶׁת?
מוֹצִיא אֶת אֶשְׁתּוֹ בִּגְט, וְאִת אֶשְׁתּוֹ אֶחָיו בְּחִלְצָה.

פרק יד: משנה ו

שְׁנֵי אֲחִים – אֶחָד חֲרָשׁ וְאַחַד פְּקָח,
נְשׂוּאִים לְשֵׁתֵי אֲחִיּוֹת – אַחַת חֲרָשֶׁת וְאַחַת פְּקָחָה:
מִת חֲרָשׁ בְּעַל חֲרָשֶׁת, מָה יַעֲשֶׂה פְּקָח בְּעַל פְּקָחָה?
תֵּצֵא מִשּׁוּם אַחֻת אִשָּׁה.
מִת פְּקָח בְּעַל פְּקָחָה, מָה יַעֲשֶׂה חֲרָשׁ בְּעַל חֲרָשֶׁת?
מוֹצִיא אֶשְׁתּוֹ בִּגְט, וְאִשְׁתּוֹ אֶחָיו אֲסוּרָה לְעוֹלָם.

TIME 4 MISHNA

mishna text

יבמות יד:ז – טו:א

פרק יד: משנה ז

שְׁנֵי אֲחִים – אֶחָד חָרַשׁ וְאֶחָד פֶּקֶח, נְשׂוּאִים לְשֵׁתִי נִכְרִיּוֹת פְּקָחוֹת:
מִת חָרַשׁ בַּעַל פְּקָחַת, מָה יַעֲשֶׂה פֶקֶח בַּעַל פְּקָחַת? אוֹ חוֹלֵץ אוֹ מִיָּבָם.
מִת פֶּקֶח בַּעַל פְּקָחַת, מָה יַעֲשֶׂה חָרַשׁ בַּעַל פְּקָחַת? כּוֹנֵס, וְאִינוֹ מוֹצִיא לְעוֹלָם.

פרק יד: משנה ח

שְׁנֵי אֲחִים פְּקָחִים נְשׂוּאִים לְשֵׁתִי נִכְרִיּוֹת – אֶחָת פְּקָחַת וְאֶחָת חֲרָשֶׁת:
מִת פֶּקֶח בַּעַל חֲרָשֶׁת, מָה יַעֲשֶׂה פֶקֶח בַּעַל פְּקָחַת? כּוֹנֵס, וְאִם רָצָה לְהוֹצִיא יוֹצִיא.
מִת פֶּקֶח בַּעַל הַפְּקָחַת, מָה יַעֲשֶׂה פֶקֶח בַּעַל חֲרָשֶׁת? אוֹ חוֹלֵץ אוֹ מִיָּבָם.

פרק יד: משנה ט

שְׁנֵי אֲחִים – אֶחָד חָרַשׁ וְאֶחָד פֶּקֶח,
נְשׂוּאִים לְשֵׁתִי נִכְרִיּוֹת – אֶחָת חֲרָשֶׁת וְאֶחָת פְּקָחַת:
מִת חָרַשׁ בַּעַל חֲרָשֶׁת, מָה יַעֲשֶׂה פֶקֶח בַּעַל פְּקָחַת? כּוֹנֵס, וְאִם רָצָה לְהוֹצִיא יוֹצִיא.
מִת פֶּקֶח בַּעַל פְּקָחַת, מָה יַעֲשֶׂה חָרַשׁ בַּעַל חֲרָשֶׁת? כּוֹנֵס, וְאִינוֹ מוֹצִיא לְעוֹלָם.

פרק טו: משנה א

הָאִשָּׁה שֶׁהִלְכָהּ הָיָא וּבַעֲלָהּ לְמַדִּינַת הָיִם, שְׁלוֹם בֵּינוֹ לְבֵינָהּ וְשְׁלוֹם בְּעוֹלָם,
וּבָאת וְאָמְרָה: "מִת בַּעֲלִי", תִּנָּשֵׂא. "מִת בַּעֲלִי", תִּתֵּיבָם.
שְׁלוֹם בֵּינוֹ לְבֵינָהּ וּמִלְחָמָה בְּעוֹלָם, קִטְטָהּ בֵּינוֹ לְבֵינָהּ וְשְׁלוֹם בְּעוֹלָם,
וּבָאת וְאָמְרָה: "מִת בַּעֲלִי", אֵינָה נֶאֱמָנָה.
רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, לְעוֹלָם אֵינָה נֶאֱמָנָה, אֲלָא אִם כֵּן בָּאתָה בּוֹכָה וּבִגְדִיָּה קְרוּעִין.
אָמְרוּ לוֹ: אֶחָת זֹו וְאֶחָת זֹו, תִּנָּשֵׂא.

TIME 4 MISHNA

mishna text

יבמות טו:ב – טו:ה

פרק טו: משנה ב

בית הלל אומרים: לא שמענו אלא בבאה מן הקציר, ובאותה מדינה, וכמעשה שהיה. אמרו להן **בית שמאי**: אחת הבאה מן הקציר, ואחת הבאה מן הזיתים, ואחת הבאה מן הבציר, ואחת הבאה ממדינה למדינה; לא דברו חכמים בקציר אלא בהוה. חזרו בית הלל להורות כבית שמאי.

פרק טו: משנה ג

בית שמאי אומרים: תנשא ותטל כתבתה. **בית הלל** אומרים: תנשא ולא תטל כתבתה. אמרו להן בית שמאי: התרתם ערוה חמורה, לא תתירו את ממון הקל? אמרו להן בית הלל: מצינו שאין האחים נכנסים לנחלה על פיה. אמרו להם בית שמאי: והלא מספר כתבתה נלמד, שהוא כותב לה: "שאם תנשאי לאחר, תטלי מה שכתוב ליכי". וחזרו בית הלל להורות כדברי בית שמאי.

פרק טו: משנה ד

הכל נאמנים להעידה, חוץ מחמותה, ובת חמותה, וצרתה, ויבמתה, ובת בעלה. מה בין גט למיתתה? שהכתב מוכיח. עד אומר "מת", ונשאת, ובא אחר ואמר "לא מת", הרי זו לא תצא. עד אומר "מת", ושנים אומרים "לא מת", אף על פי שנשאת, תצא. שנים אומרים "מת", ועד אומר "לא מת", אף על פי שלא נשאת תנשא.

פרק טו: משנה ה

אחת אומרת "מת" ואחת אומרת "לא מת", זו שאומרת "מת" תנשא ותטל כתבתה, וזו שאומרת "לא מת" לא תנשא ולא תטל כתבתה. אחת אומרת "מת" ואחת אומרת "נהרג", **רבי מאיר** אומר: הואיל ומכחישות זו את זו, הרי אלו לא ינשאו. **רבי יהודה** ו**רבי שמעון** אומרים: הואיל וזו וזו כוודות שאינו קים, ינשאו. עד אומר "מת" ועד אומר "לא מת", אשה אומרת "מת" ואשה אומרת "לא מת", הרי זו לא תנשא.

TIME 4 MISHNA

mishna text

יבמות טו: – טו:ט

פרק טו: משנה ו

הָאִשָּׁה שֶׁהִלְכָה הִיא וּבִעְלָהּ לְמַדִּינַת הַיָּם, וּבָאָה וְאָמְרָה "מֵת בְּעָלִי",
תִּנְשָׂא וְתִטַּל כְּתֻבָּתָהּ, וְצָרְתָה אֶסּוּרָה.
הֵיטָה בֵּת יִשְׂרָאֵל לִכְהֹן, תֹּאכַל בְּתִירוּמָה, דְּבָרֵי רַבִּי טַרְפוֹן.
רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר: אֵין זֶה דֶּרֶךְ מוֹצִיָּאתָה מִיַּדִּי עֲבֵרָה,
עַד שֶׁתֵּהָא אֶסּוּרָה לְנִשְׂא, וְאֶסּוּרָה מִלֶּאכֹל בְּתִירוּמָה.

פרק טו: משנה ו

אָמְרָה "מֵת בְּעָלִי, וְאַחֵר כֶּךָ מֵת חָמִי", תִּנְשָׂא וְתִטַּל כְּתֻבָּתָהּ, וְחִמּוּתָהּ אֶסּוּרָה.
הֵיטָה בֵּת יִשְׂרָאֵל לִכְהֹן, תֹּאכַל בְּתִירוּמָה, דְּבָרֵי רַבִּי טַרְפוֹן.
רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר: אֵין זֶה דֶּרֶךְ מוֹצִיָּאתָה מִיַּדִּי עֲבֵרָה,
עַד שֶׁתֵּהָא אֶסּוּרָה לְנִשְׂא, וְאֶסּוּרָה לֶאֱכֹל בְּתִירוּמָה.
קֹדֶשׁ אַחַת מִחֻמְשׁ נָשִׁים וְאֵינוּ יוֹדֵעַ אִיזוֹ קֹדֶשׁ, כָּל אַחַת אוֹמֶרֶת "אוֹתִי קֹדֶשׁ",
נוֹתֵן גֵּט לְכָל אַחַת וְאַחַת, וּמִנִּיחַ כְּתֻבָּהּ בֵּינֵיהֶן וּמִסְתַּלֵּק, דְּבָרֵי רַבִּי טַרְפוֹן.
רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר: אֵין זֶה דֶּרֶךְ מוֹצִיָּאתוֹ מִיַּדִּי עֲבֵרָה,
עַד שִׁיתֵּן גֵּט וּכְתֻבָּהּ לְכָל אַחַת וְאַחַת.
גִּזְלָא אֶחָד מִחֻמְשָׁה וְאֵין יוֹדֵעַ מֵאִיזָה גִּזְלָא, כָּל אֶחָד אוֹמֵר "אוֹתִי גִּזְלָא",
מִנִּיחַ גִּזְלָהּ בֵּינֵיהֶן וּמִסְתַּלֵּק, דְּבָרֵי רַבִּי טַרְפוֹן.
רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר: אֵין זֶה דֶּרֶךְ מוֹצִיָּאתוֹ מִיַּדִּי עֲבֵרָה,
עַד שִׁישְׁלֵם גִּזְלָהּ לְכָל אֶחָד וְאַחַד.

פרק טו: משנה ו

הָאִשָּׁה שֶׁהִלְכָה הִיא וּבִעְלָהּ לְמַדִּינַת הַיָּם, וּבָנָה עִמָּהֶם,
וּבָאָה וְאָמְרָה "מֵת בְּעָלִי, וְאַחֵר כֶּךָ מֵת בְּנִי", נֶאֱמָנָת.
"מֵת בְּנִי, וְאַחֵר כֶּךָ מֵת בְּעָלִי", אֵינָה נֶאֱמָנָת,
וְחוֹשְׁשִׁים לְדַבְּרֶיהָ, וְחוֹלְצִת וְלֹא מְתִיבָמָת.

פרק טו: משנה ו

"נָתַן לִי בֶן בְּמַדִּינַת הַיָּם", וְאָמְרָה "מֵת בְּנִי, וְאַחֵר כֶּךָ מֵת בְּעָלִי", נֶאֱמָנָת.
"מֵת בְּעָלִי, וְאַחֵר כֶּךָ מֵת בְּנִי", אֵינָה נֶאֱמָנָת,
וְחוֹשְׁשִׁים לְדַבְּרֶיהָ, וְחוֹלְצִת וְלֹא מְתִיבָמָת.

TIME 4 MISHNA

mishna text

יבמות טו:י – טז:ג

פרק טו: משנה י

"נתן לי יבם במדינת הים",
אמרה: "מת בעלי, ואחר כך מת יבמי", "יבמי, ואחר כך בעלי", נאמנת.
הלכה היא ובעלה ויבמה למדינת הים,
אמרה: "מת בעלי, ואחר כך מת יבמי", "יבמי, ואחר כך בעלי", אינה נאמנת.
שאין האשה נאמנת לומר "מת יבמי" שתנשא, ולא "מתה אחותי" שתכנס לביתו.
ואין האיש נאמן לומר "מת אחי" שייבם אשתו, ולא "מתה אשתי" שישא את אחותה.

פרק טז: משנה א

האשה שהלך בעלה וצרתה למדינת הים, ובאו ואמרו לה: "מת בעלך",
לא תנשא ולא תתיבם, עד שתדע שמא מעברת היא צרתה.
היתה לה חמות, אינה חוששת.
יצתה מלאה, חוששת.
רבי יהושע אומר, אינה חוששת.

פרק טז: משנה ב

שתי יבמות, זו אומרת "מת בעלי" וזו אומרת "מת בעלי",
זו אסורה מפני בעלה של זו, וזו אסורה מפני בעלה של זו.
לזו עדים ולזו אין עדים,
את שיש לה עדים, אסורה. ואת שאין לה עדים, מתרת.
לזו בנים ולזו אין בנים,
את שיש לה בנים, מתרת. ואת שאין לה בנים, אסורה.
נתיבמו, ומתו היבמין, אסורות להנשא.
רבי אלעזר אומר: הואיל והתרו ליבמין, התרו לכל אדם.

פרק טז: משנה ג

אין מעידין אלא על פרוצוף פנים עם החטם, אף על פי שיש סימנין בגופו ובכליו.
אין מעידין אלא עד שתצא נפשו, ואפלו ראוהו מגיד, וצלוב, והחיה אוכלת בו.
אין מעידין אלא עד שלשה ימים.
רבי יהודה בן בבא אומר: לא כל האדם, ולא כל המקומות ולא כל השעות שוין.

TIME 4 MISHNA

mishna text

יבמות טז:ד – טז:ז

פרק טז: משנה ד

נִפְל לְמִים, בֵּין שֵׁשׁ לָהֶן סוּף, בֵּין שָׁאִין לָהֶן סוּף, אֲשֶׁתּוֹ אֲסוּרָה.
אָמַר רַבִּי מֵאִיר: מַעֲשֶׂה בְּאֶחָד שֶׁנִּפְל לְבוֹר הַגָּדוֹל, וְעָלָה לְאַחֵר שְׁלֹשָׁה יָמִים.
אָמַר רַבִּי יוֹסִי: מַעֲשֶׂה בְּסוּמָא שֶׁיָּרַד לְטָבַל בַּמַּעְרָה, וַיֵּרַד מוֹשְׁכוֹ אַחֲרָיו,
וְשָׁהוּ כְּדִי שֶׁתֵּצֵא נַפְשָׁם, וְהִשְׁיָאוּ נְשׁוֹתֵיהֶם.
וְשׁוּב מַעֲשֶׂה בְּעֶסְיָא בְּאֶחָד שֶׁשְׁלָשְׁלוּהוּ לֵים, וְלֹא עָלָה בִידָם אֶלֶּא רִגְלוֹ.
אָמְרוּ חֲכָמִים: מִן הָאֲרֻכָּבָה וּלְמַעְלָה, תִּנָּשֵׂא. מִן הָאֲרֻכָּבָה וּלְמַטָּה, לֹא תִנָּשֵׂא.

פרק טז: משנה ה

אָפְלוּ שָׁמַע מִן הַנָּשִׁים אוֹמְרוֹת "מֵת אִישׁ פְּלוֹנִי", דִּין.
רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר: אָפְלוּ שָׁמַע מִן הַתִּינוּקוֹת אוֹמְרִים "הָרִי אָנּוּ הוֹלְכִין לְסֶפֶד וּלְקָבֵר אֶת
אִישׁ פְּלוֹנִי".
בֵּין שֶׁהוּא מִתְכַּנֵּן וּבֵין שֶׁאִינוֹ מִתְכַּנֵּן.
רַבִּי יְהוּדָה בֶּן בִּבְיָא אוֹמֵר: בִּישְׂרָאֵל, עַד שֶׁיִּהְיֶה מִתְכַּנֵּן.
וּבְגוֹי, אִם הָיָה מִתְכַּנֵּן, אֵין עֵדוּתוֹ עֲדוּת.

פרק טז: משנה ו

מַעֲיִדִין לְאוֹר הַנֵּר וּלְאוֹר הַלְּבָנָה, וּמִשְׁיָאִין עַל פִּי בֵת קוֹל.
מַעֲשֶׂה בְּאֶחָד שֶׁעָמַד עַל רֹאשׁ הָהָר וְאָמַר: "אִישׁ פְּלוֹנִי בֶן פְּלוֹנִי מִמָּקוֹם פְּלוֹנִי מֵת",
הָלְכוּ וְלֹא מִצְאוּ שֵׁם אָדָם, וְהִשְׁיָאוּ אֶת אֲשֶׁתּוֹ.
וְשׁוּב מַעֲשֶׂה בְּצִלְמוֹן בְּאֶחָד שֶׁאָמַר: "אֲנִי, אִישׁ פְּלוֹנִי בֶן אִישׁ פְּלוֹנִי, נִשְׁכָּנִי נָחֵשׁ וְהָרִי
אֲנִי מֵת", וְהָלְכוּ וְלֹא הִכִּירוּהוּ, וְהִשְׁיָאוּ אֶת אֲשֶׁתּוֹ.

אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא: כְּשִׁירְדָתִי לְנִהְרָדְעָא לְעֵבֶר הַשָּׁנָה, מָצָאתִי נַחֲמִיָּה אִישׁ בֵּית דָּלִי.
אָמַר לִי: "שְׁמַעְתִּי שְׂאִין מְשִׁיאִין אֶת הָאִשָּׁה בְּאַרְעֵי יִשְׂרָאֵל עַל פִּי עַד אֶחָד, אֲלֹא רַבִּי
יְהוּדָה בֶּן בִּבְאִי."

וְנוֹמַתִּי לוֹ: "כֵּן הַדְּבָרִים."

אָמַר לִי: "אָמַר לָהֶם מִשְׁמִי, אַתֶּם יוֹדְעִים שֶׁהַמְּדִינָה מְשַׁבֶּשֶׁת בְּגִיטוֹת,
מְקַבְּלָנִי מִרְבֵּן גַּמְלִיאֵל הַזָּקֵן, שְׁמִשְׁיָאִין אֶת הָאִשָּׁה עַל פִּי עַד אֶחָד.
וְכִשְׁבָּאתִי וְהִרְצִיתִי הַדְּבָרִים לִפְנֵי רַבֵּן גַּמְלִיאֵל, שָׁמַח לְדַבְּרִי וְאָמַר: "מָצָאנוּ חֵבֶר לְרַבִּי
יְהוּדָה בֶּן בִּבְאִי."

מִתּוֹךְ הַדְּבָרִים נִזְכָּר רַבֵּן גַּמְלִיאֵל שֶׁנִּהְרָגוּ הַרוֹגִים בְּתֵל אַרְזָא, וְהִשְׁיָא רַבֵּן גַּמְלִיאֵל הַזָּקֵן
נְשׁוֹתֵיהֶם עַל פִּי עַד אֶחָד.

וְהַחֲזִקוּ לִהְיוֹת מְשִׁיאִין עַל פִּי עַד אֶחָד.

וְהַחֲזִקוּ לִהְיוֹת מְשִׁיאִין עַד מִפִּי עַד, מִפִּי עֶבֶד, מִפִּי אִשָּׁה, מִפִּי שִׁפְחָה.

רַבִּי אֱלִיעֶזֶר וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמְרִים: אֵין מְשִׁיאִין אֶת הָאִשָּׁה עַל פִּי עַד אֶחָד.

רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר, לֹא עַל פִּי אִשָּׁה, וְלֹא עַל פִּי עֶבֶד, וְלֹא עַל פִּי שִׁפְחָה, וְלֹא עַל פִּי
קְרוֹבִים.

אָמְרוּ לוֹ: מַעֲשֶׂה בְּבִנֵּי לֹוי שֶׁהָלְכוּ לְצַעַר עִיר הַתְּמָרִים, וְחָלָה אֶחָד מֵהֶם בַּדֶּרֶךְ,

וְהִבִּיאוּהוּ בַּפֶּנֶדֶק, וּבַחֲזָרָתָם אָמְרוּ לַפֶּנֶדֶקִית: "אֵיהָ חֵבֶרנוּ?"

אָמְרָה לָהֶם: "מֵת וְקִבְרָתִיו", וְהִשְׁיָאוּ אֶת אִשְׁתּוֹ.

אָמְרוּ לוֹ: וְלֹא תֵּהֵא כֹהֶנֶת כַּפֶּנֶדֶקִית?

אָמַר לָהֶם: לְכַשְׁתָּהּ פֶּנֶדֶקִית נְאֻמָּנֶת!

הַפֶּנֶדֶקִית הוֹצִיָּאָה לָהֶם מִקְלוֹ וְתִרְמִילוֹ וְסֵפֶר תּוֹרָה שֶׁהָיָה בְּיָדוֹ.